

Çarsaf

SAYI:52

8 ARALIK 1976

250 KURUŞ

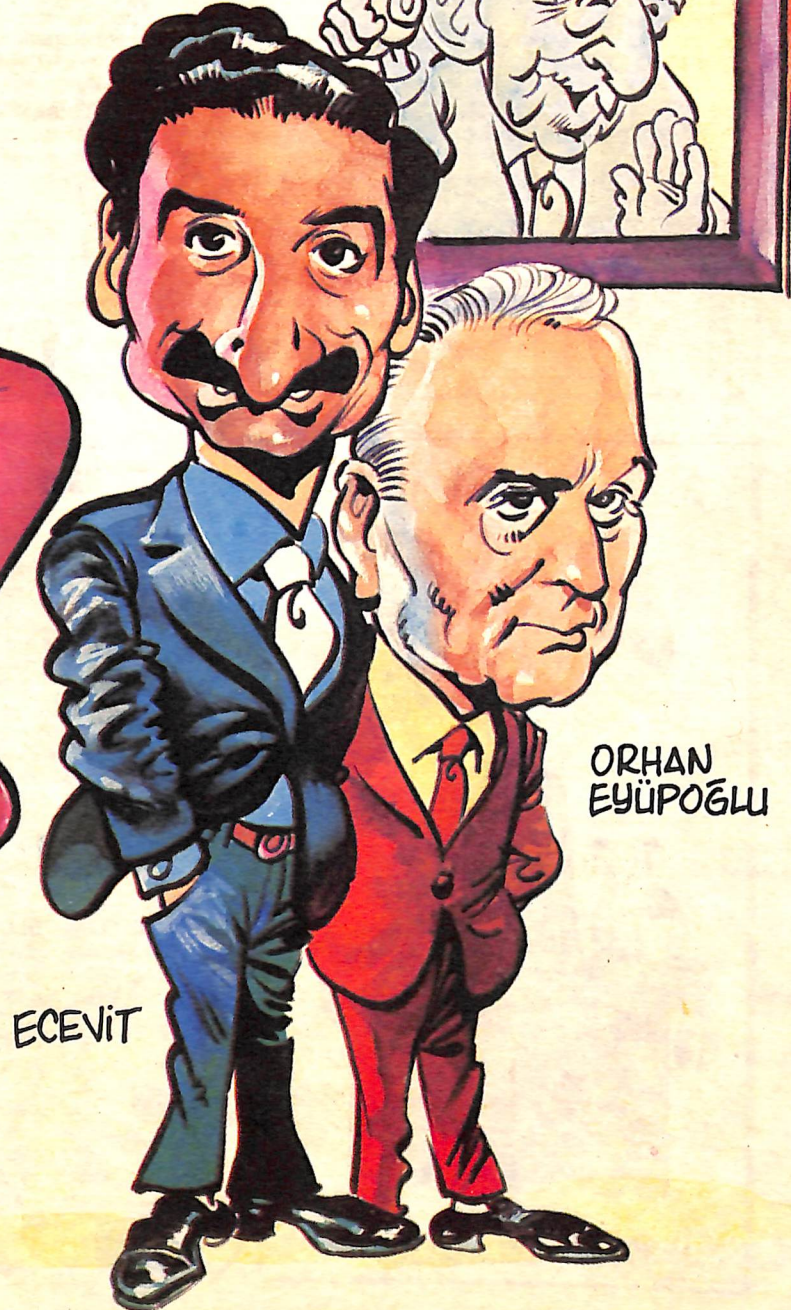
**İSTEDİM DE
VERMEDİ**

Demirel, Erbakan
ve Ümit Tokcan'lı,
büyük foto - roman

**DENİZ BAYKAL,
GELECEK
KURULTAYDAKİ
TAKTİĞİNİ
AÇIKLADI**

ADIM :
SEKRETER DENİZ...
TEK TEK GELİN
ERKEKSENİZ!

**ORHAN
EYÜPOĞLU**

ECEVİT

Tabiat ana azarsa...

ÇETİN EMEÇ

BİZİM alınyazımız bu... İnsanımız kadar, toprağı-mız da huzursuz... Huzursuz olmasa, durup durup celâllenir mi?... Öfke nöbetleriyle sarsılıp, binlerce kişiyi hişmine kurban eder mi?...?

Ama bu hırs, yalnız Anadolu'nun durup oturmamış toprağında değildir artık... Felâketler, doğal âfetler, bütün dünyada enlemde enleme, boylamdan boylama ilmik ilmik örülmeğe... Sanki de, arada tılsımlı bir bağ varmış gibi...

Bugün Van'da toprağı damar damar çatlatıp, kişileri yutan âfet, dün Çin'i birbirine katmıştı... Filipinler'de de, taş taş üstünde bırakmamıştı... Hepsî, bir kaç ay arayla, insanlığın çatığı doğal belâlar...

Ancak son deprem, Türkiye'de alışılmamış bir kellenme yarattı, gördünüz. Biz, yardım kervanlarına, kış günü sırtındaki tek ceketî terk eden hamal tanıdık... Bütün bir gün çalışıp didinmesinin ürünü olan yevmiyeyi seve seve bağışlayan amele ilekucaklaştık... Dağlar gibi yığılan halk yardımını taşımaya koca âlâmet TIR kamyonlarının yetişmediğine tanık olduk...

Topladıklarını, birbirleriyle yarışır gibi getirip teslim ediyorlardı... Gözler yaşlıydı ama, yürekler güvencü...

EVET, ilk kez yardımın hedefine ulaşacağı inancı doğmuştu. Ama nasıl?... Ama neden, bilinmez... Üstelik, dış ülkelerden gelen nice yardım malzemesinin, Amerikan pazarlarında satıldığını gözlerimiz çok kez görmüşken...

Bu tür yardım deyince akla, ıvır zıvır eski giyecek geliyor değil mi? Hayır efendim!... Bunlar, bal gibi sandıktan çıkmış yenilerdi. Ve, besbelliydi ki, onu getirip teslim eden cömert yürek, birini kendine ayırdıysa, birini de getirip felâketzedelere ulaştırmaya diye güvencü ellere bırakıyor... O da yetmiyor; taşıma ücretine katkıda bulunsun diye, üstüne bir nebze de para yardımında bulunuyor...

Siz, ben, o, beriki böyle ulaştırdık halkın yardımlarını Van'a... Üstelik bu kışta, karda, donda... Ta ki, Asiltürk denilen nam kişi, bu işe "Dur" diye....

SİMDİ ne olacak? Bakan'a göre, artık yardımlar devlet eliyle toplanacak... Kan ağlayan topraklara devlet aracıyla ulaştırılacak... Yaralar, resmî yoldan sarılacak... Onu da, Asiltürk efendi benim kavuşuma anlatacak.

Deprem gibi, siyasî yanı olmayan olaylara, politika buluşturmak kolay değildir... Ama, konuyu siyasî bir sömürü aracı haline getirmek, her zaman mümkün... Gelgelelim, bu kez olmadı. Olmayışının da iki nedeni vardır... Devlet, işe burnunu sokmamıştı... İkincisi, ana muhalefet partisinin depremi görecekti hali yoktu... Ku-

rultay çekişmeleri, kafadaki ya da tabandaki çatlağı onarma çabaları derken altı oklu çatinin altında, ateş düştüğü yeri yakmıştı...

Belki de bunun için, ilk kez böyle bir âfet karşısında işler tıkır tıkır yürüdü... Kimse, girişimden kendine aslan payı çıksın istememişti ki... Tek kul, felâketi bir siyasal yatırım haline getirmeye çalışmamıştı ki...

Ama şimdi, işler karışıyor. Çünkü, pişmiş aş politikacının keppesi dalıveriyor...

Daldığı için de daha o saat beklenen yankı geliyor: Bir muhalefet milletvekilinin Van'dan verdiği haberdur bu: "Hiç bir köyde kurtarma ekibi görmedim... Köylüler kendi ölümlerini kendileri gömüyorlardı. Gömmeye yeti-şemediklerini de, köpekler yiyordu..."

Yarın, hizmetlerdeki aksamalar ağızlara sakız edilecek... Öbür gün de, yardım malzemesi dağılımındaki suistimaller... Böylece, devletin itibarı bir kez daha iki paralık olacak...

DOĞAL âfetlere, insanoğlunun yapacağı birşey yoktur... Toplumun da... Bir depremin, ani bir volkan püskürmesinin önüne geçilmez. Kişinin görevi, yapı arızalarını gidermektir...

Geçen yüzyılda, toplumdaki aksaklıkları, bazı olağanüstü güçlerin marifetiyimş gibi göstermek âdetti. Bugünse, tamamen tersi oluyor; devrimci mantığı yaşlılık, ölüm gibi en doğal olayların temelinde bile, düzen bozukluğundan ileri gelen sebepler arıyor.

Oysa, iki olay birbirinden ayrılmalıdır... Kişinin felâketini hazırlayan tabiatı; onun frenlenemeyeceği önceden kabul edilmelidir... Yok, bu felâket mimarlığı görevini toplum üstlenmişse; işte o zaman, düzen değişikliği tartışma konusu olabilir...

Bir yerde insanların açlıktan ölmesi, toplum hastalığıdır... Ama depremin ne kişiyi, ne de onun oluşturduğu toplumla ilgisi vardır... Yooook, cesetler köpeklerle yem olursa yine politikacı ağız konuşmaya hak kazanır: Bu düzen hastadır, değişmeli...

İNSAN, sağcı ya da solcu olabilir... Ama tabiat ne sağcıdır, ne de solcu? Onun acımasız yasalarına da, kişi olarak bir dereceye kadar hükümlunabilir...

Son zamanlarda, bir moda akım var biliyorsunuz... Herkes, doğa için çalışıyor... Doğayı kurtarma kampanyaları düzenleniyor... Ama doğa da deyince, benim aklıma Van'da binlerce masum insana, doğduğu toprağı mezar eden insafsız güç geliyor.

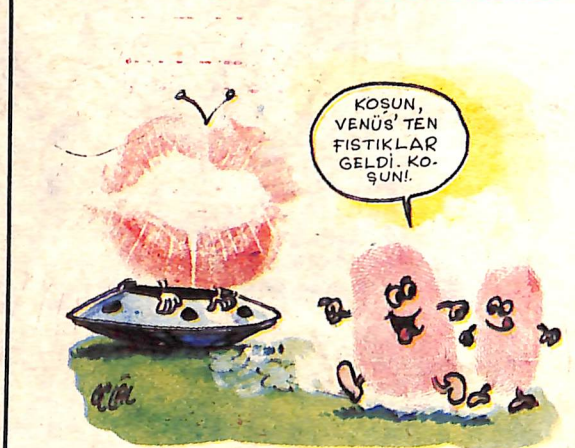
Bunun içindir ki, tabiatı dönük yaşamın bayraktarlığını yapan her kime rastlarsam, bilseniz artık içimden ne geçiyor: Onu oracıkta yatırıp aklına turp suyu sıkıvermek...

Musluklar konuşuyor

Çizen: Öznur KALENDER

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

BU ADAM KİMDİR?

Cevap : OSMAN BÖLÜKBAŞI

İMAMA SOR

HARAMA UÇKUR NE ZAMAN ÇÖZÜLÜR?

Harama uçkur ancak harami olduktan sonra çözülür... Haramiye harama uçkur çözmek caizdir... Lâkin mutabasıb kişilere katıyen ve zinhar caiz değildir... Böyleleri ancak harama kayış, kemer, pantolon, askı, bel lastiği çözebilirler. Zamanımızda uçkur da kalmadığından nâşi, her kendini bilmez harama rahatça herşeyini çözebilir...

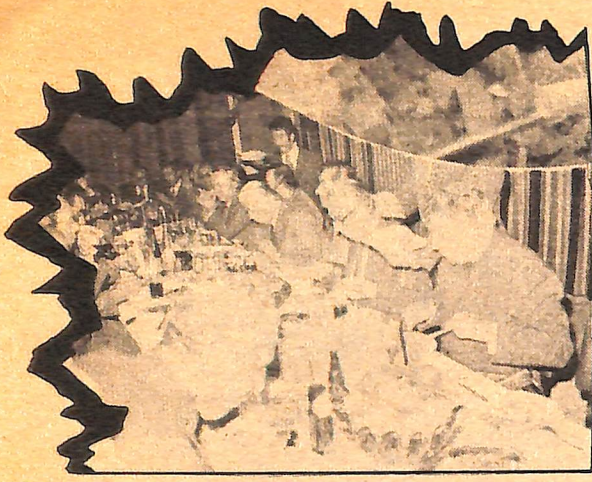
SÜNNETLİ MÜSLÜMAN HİRİSTİYAN OLABİLİR Mİ?

Ne demek.. Eşgeoğluna bak.. Alâtı münasebeti uçurmuş ve bi hakkın Müslüman olmuş bir ehli sünnet hiçbir zaman uçurulan parçasını yerine takıp Hırıstıyan olamaz.. Hem nakistir, hem de esasında yapılacak ani bir etek muayenesinde hasbel kadar sünnetli olduğu meydana çıkar ve kiliseden kovulur.. Buna ne papaz ne hoca razıdır.. Sünnet farzsa, farz da sünnettir... Bazı hususi

durumlarda aleti cinsiyeti doğuştan altı dokuz olanlar belki Hırıstıyan olabilirler. O kâfirlerin de zaten sünnetliler arasında yeri ipka eylenir... Meselâ Cristof Colomp böyle bir keferedir.

SÜLÜK ÇEKENLER MECZUP MUDUR?

Tövbe estağfurullah... Adamı böyle suallerle divane etmeyin.. Sülük Ganiyetini Kümbeti efendimizin rahatölervah olmasına vezile olmuş mubarek muhlattandır.. Sülük çeken her ademin bir damla kanı ruzu huzurda onun bin sene daha günahlarının tecinini icap ettirir.. Sülük, aslında insanın fesatla mamul kanındaki melun emelleri de kanla birlikte meczeder... Buna meczupluk karıştıranların kendileri meczuptur.. Sülük hayatımızda daima lâzım bir hayvanattır. Siz asıl ruhun usaresini çeken manevi sülûklere kendinizi emdirmeyiniz.. Erkekmeniz katıyen çocuk emzirmeyiniz.

Yazan:
Vedat SAYGEL
Çizen: Öznur
KALENDER

12

İŞTAHLI ADAM

HEPİMİZİ yasa boğan doğal âfetin hemen ardından, felâketzedelerin dertlerine merhem olmak için deprem bölgesine koşan hükümet erkânının gördükleri manzara karşısında aşıp kalmaları, yürekleri dayanmadığı için soluğu kendilerine hazırlanan ziyafet masasında almaları, basın tarafından yanlış değerlendirilince olanlar olmuş, çekilen boy boy renkli fotoğraflar sayfaların en göz alıcı yerlerine konmuş, gazetelere telefon eden binlerce kişi bu resimlerin bir gazinoda mı, deprem bölgesinde mi çekildiğini sormuştur.

Okur sorularını ilettiğimiz ilgililer, böyle bir sofradan haberdar olmadıkla-

rını, bölgeyi gezdikleri sırada ağızlarına bir lokma ekmek koymadıklarını söyleyerek resimlere hayretle baktılar, "Bu suratlar bize hiç yabancı gelmiyor" diyerek, ardından şu açıklamayı yaptılar:

"Ah birader, ah!.. Binlerce kazazede türlü yoklukla kıvranıırken, üzüntüden biz ne halt yediğimizi biliyor muyuz?"

Sızan haberlere göre, MSP'nin içki düşmanı bakanlarından biri de o farkında olmadan yenen halt sırasında alkol komasına girdiğinden adı yardımdan yararlanacak felâketzedelerin listesine alınmış, acele tarafından bir oksijen çadırı yollanması için Kızılay'a haber salınmıştır.

BU BİR REZALETTİR BEYLER, 12 ÖFKELİ ADAM BİLE SİZİN KADAR GADDAR DEĞİLDİ... BURADA BİR KİŞİNİN DEĞİL BİNLERCE İNSANIN HAYATI ÖZ KONUSU...!

ALLAH AŞKINA, ŞERİAT AŞKINA, FOSURT

ÇOK ACI, ÇOK! GÖZLERİM YAŞARDI... YEMEĞE BU KADAR BİBER KONUR MU BİRADER?..

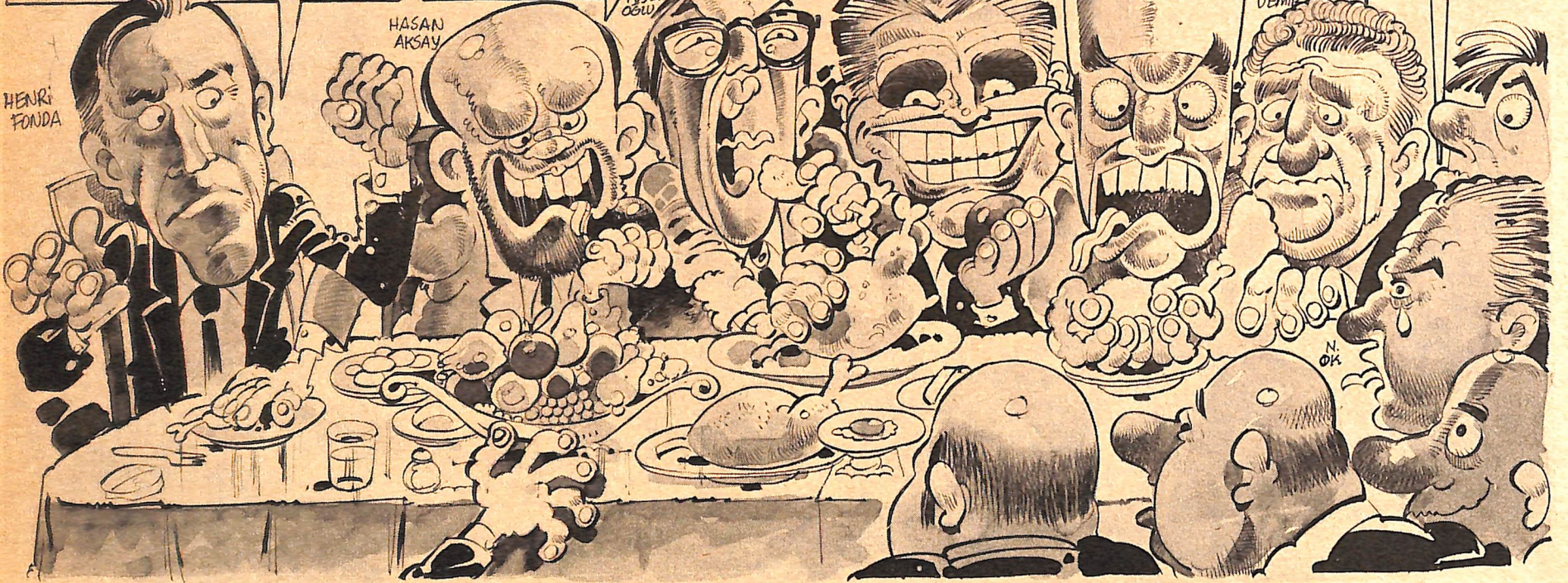
DAYANILMAZ BİR ZİYAFET... (Pardon) FELAKET...!

ASK İLE ŞEVK İLE HEP BERABER LÂİLAHEİLLÂLLAH PİLİCE YUMULALIM YALLAH...!

NE DUYGULU BİR TABLO YARAB... FELAKETLER KARŞISINDA NASILDA BÖTÜNLEŞİYORUZ...!

FELAKET... BENİM TABAĞI HANGİ ALÇAK YÜRÜTTÜ...!

ŞIRULOP!..

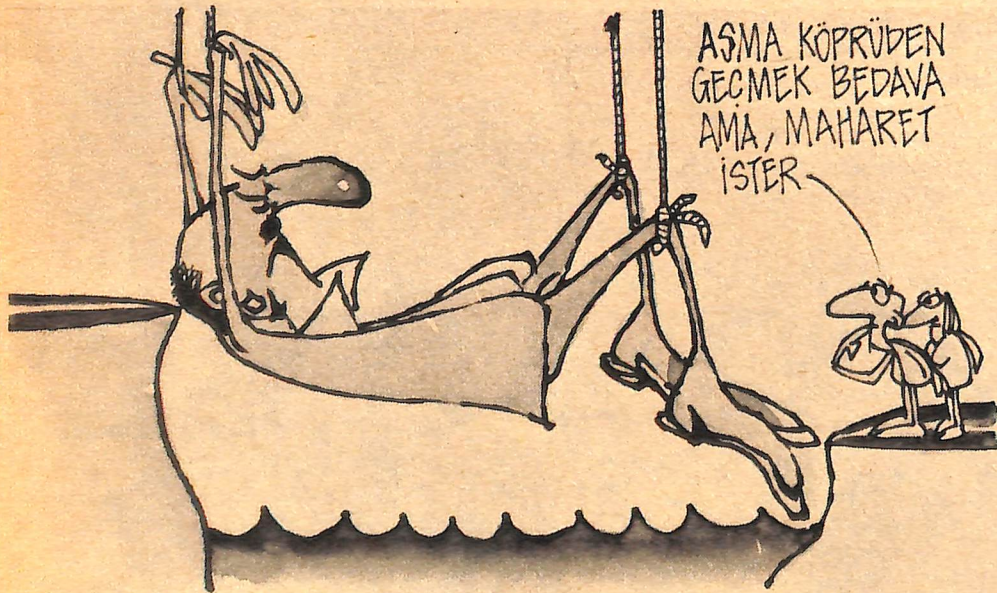
Köprüler isyan etti!..

BOGAZ Köprüsü'nden para ile geçildiği halde kendilerinden parasız geçildiği için bozulan Galata Köprüsü, Unkapanı Köprüsü ve Haliç Köprüsü, söz ve güç birliği ederek isyan etmişler, araçları ve insanları üstlerinden bedava geçirmeme kararı almışlardır...

Bu karardan sonra üç köprü derhal kapanmış ve binlerce kişi ve yüzlerce araç kalakalmıştır.. Köprülerin sözcüsü olarak konuşan en kıdemli Galata Köprüsü şunları söylemiştir.

"Yok öyle dava!.. Boğaz Köprüsü köprü de, biz

möprü müyüz? Yıllardan beri üstümüzden gelen geçti. Üstelik yaşlandık. Sigortamız emekliliğimiz de yok. Amme hizmetiye biz daha eskiyiz ve kıdemliyiz. Bundan sonra yayadan iki buçuk, vasıttadan on kâğıt kesmeden, üstümüzden kimse geçemez... Nerden geçerlerse geçsinler! Katıyen açılmıyoruz. Köprülü Mehmet Paşa olsaydı böyle olmazdı.. Bir de o "Köprüler yaptırdım gelip geçmeye" şarkısını kim bestelediye mezarında hortlasın. Geçmek yok kardeşim. Bas-tır parayı, tut karşı yakayı."

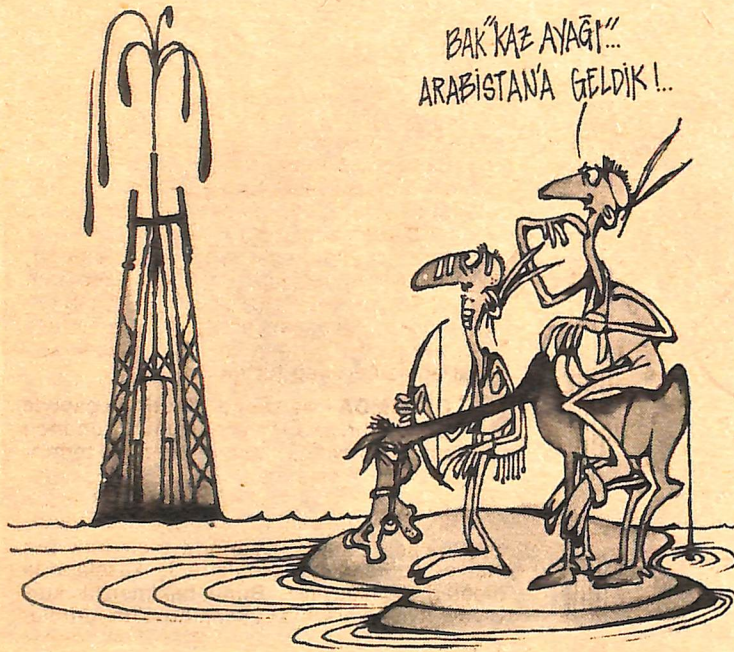

İnsan, minsan
olacak!

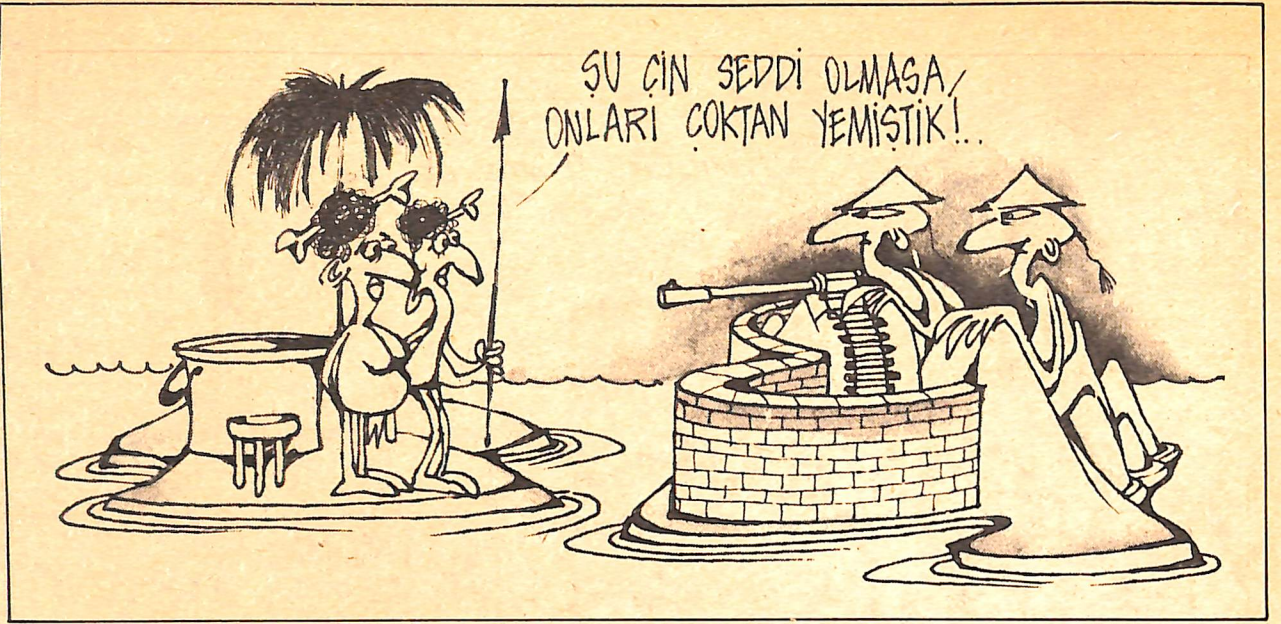
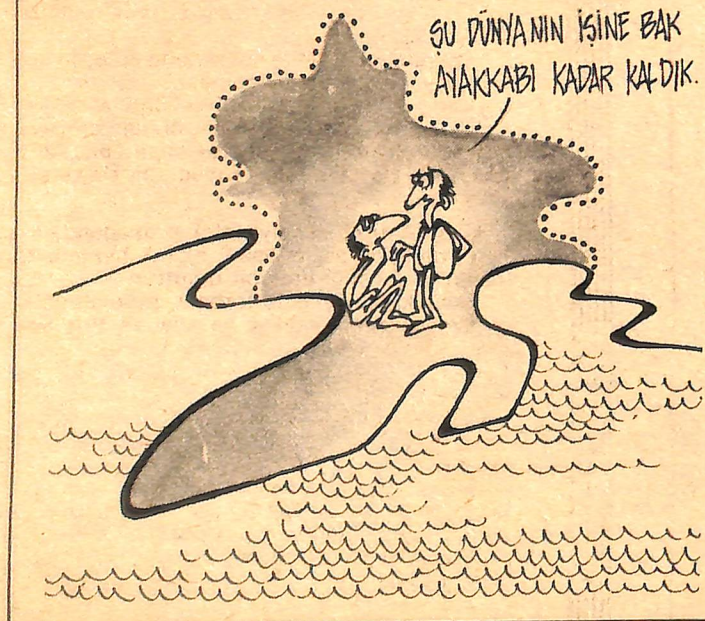
2869 yılında kıtalar birbirine kayacak!

Yazan: Süavi SÜALP

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

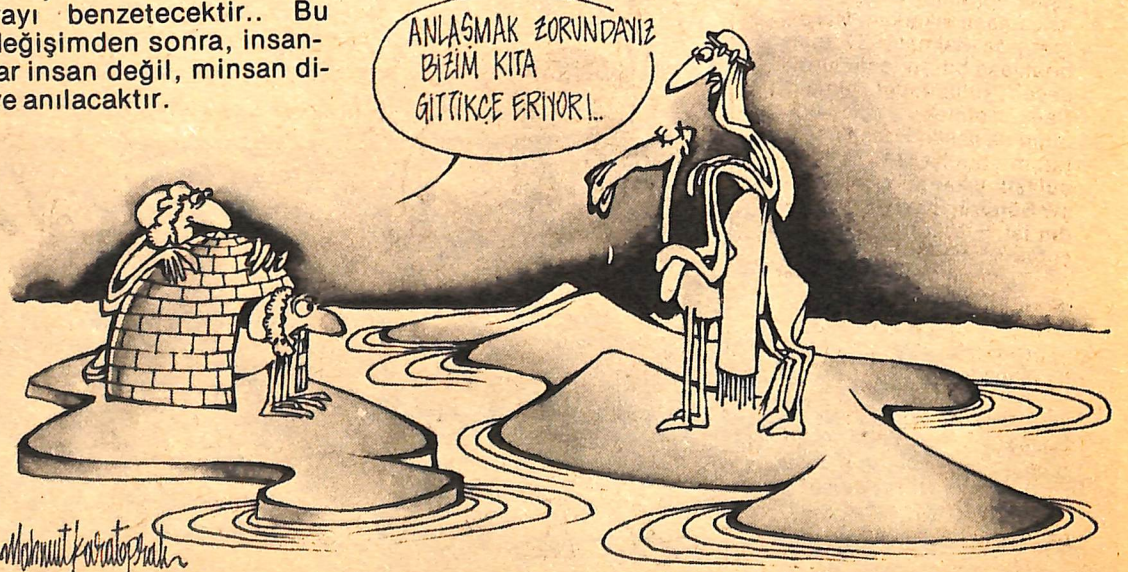
2869'DA İTALYA

MEŞHUR kıtalar kâhini, Koska'nın tahini ile meşhur olan, aslen Guatamalalı olup, Ayvansaray'da sıvacılıkla işini sürdürürken birden başına düşen bir tuğla ile kâhin olan Ahmet Saim Kâhinoğluka, dün anide konsantre olup, şunları söylemiştir:

- Kehanetim çıkarsa, en aşağı 2896 yılında kıtalar birbirine kaymaya başlayacak. Avrupa, Asya'ya, Asya Amerika'ya, Amerika Avustralya'ya, Avustralya da Afrika'ya, hem önden, hem yandan kayacak, bu arada bir çok memleket yerinde sayacaktır... Bu kayma sonunda yeni sekiz kıta çıkacaktır. Bu kıtalar şunlardır:

Pavrika, Fabrika, Antika, Mika, Karşıyaka, Kemerlere Toka, Zoka ve Roka!.. Bu yeni kıtalara ayrıca şu adalar eklenecektir: Zamiti, Forçados, Lobrador, Imparator, Matador, Tarator... Ayrıca kutuplarda müstakil olarak Frigo adasıyla, Dondurma körfezi meydana gelecektir.. İrklar da değişecek mavi, eflâtun, turuncu, gri, yeşil ve ayva sarısı ırklar dünyayı benzecektir.. Bu değişimden sonra, insanlar insan değil, minsan diye anılacaktır.

Mahmut Karatoprak

Yabancı kadınlarla evlenen erkeklerimiz, mutlu olamıyor

Yazan:
Vedat SAYGEL
Çizen:
Sinan GÜRDAGCIK

GERÇEKTEN büyük bir sorun... Ülkelerle insanlar öylesine içli dışlı oldu ki, anne Almanca, baba Türkçe, çocuk Fransızca konuşuyor. Ve de İngilizce sayıklıyor torun...

Başlangıçta, aşkın dili yoktur. Göz göze gelir, el ele verilir, sessiz sadasız gerdeğe girilir.

Yanlış birer evlilik yaptıklarını daha ertesi günü anlayıverir Anna ile Hasan. "Len gardaşım, avrat dediğin dil bilmeli!" diyerek arkadaşlarına dert yazar bazen. "Ganya gayfe yap diyon, sırtarak banyonun hazır olduğunu işmar ediyö.. Hamamcı olmuşum suyu ısıt diyon, ütilediği pantolonu getiriyö..."

Anna'ya sorarsan, onun derdi daha başka... Fabrikada çalışmaktan, evde iş yapmaktan hiç vakit bulamıyor aşka... Erkek dediğin eşine yardımcı olmalı. Anna çamaşır yıkarken, Hasan bulaşığa dalmalı. Ev işini ortaklaşa bitirip, soluğu bir gece kulübünde almalı. Dans etmek, eğlenmek onun da hakkı. Hasan'ın yatar mı bu işe akli? "Len, bulaşık yıkar mı er olan kişi? Süpürüp paklamak avradın işi... Şükretsün ki, çiftte çubuğa salmıyok, eşeğin ardına takıp, çarşıya pazara yollamıyok. Dirnağından ocesi, dudağından boyası eksik değil. Eee, daha ne yapsak gayrı?"

Ah Hasan, ah!.. Yetişme tarzlarınız ayrı! Kolay kolay gideremezsin uygarlıktan doğan farkı. Dön Ayşe'ne birader, ne yapacaksın yabancı illerde evi barkı?

KARAVANA

Kurbanlık

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

YEDI dereceyi aşkın bir depreme uğrayıp da ayakta kalabilecek kaç bina vardır Türkiye'de? Yüzde yirmi diyebilirsiniz, iyimserliğinizle övünebilirsiniz. Kurban bayramlarının arifesinde, kent ve kasaba sokaklarında dolaştırılan kınalı koyun sürülerine "Kurbanlık" olarak bakma alışkanlığına, bir an yeni bir açı daha ekliyerek düşünün:

-Hangimiz kurbanlık değiliz?

Van köylerine vuran felâket, kazara İstanbul'a rastlasa, on iki katlı, on dört katlı denetimsiz yapıların yerini, bir milyonluk bir mezarlık alırdı.

Politikacılar yaraları elbirliğiyle sarmakta milletçe pek hünerli olduğumuzu söylüyorlar. Ölü sayısı milyona vardı mı, yara sarmaktaki hünerimizi mezar kazmakta da gösterebileceğimiz epey kuşku götürür.

Dokuz yüz yıldır oturuyoruz Anadolu yarımadasında. Dokuz yüz yılda deprem ve su baskınlarından kaç kişinin öldüğünü hiç kimse hesaplayamamış olduğu, sade her depremde üç bin, beş bin, on bin kurban vermemizden değil, cenazeleri gömecek kazma kürek bulamayışımızdan da anlaşılıyor.

Depreme dayanıklı konut yapımı henüz teknolojinin erişemediği, kanser tedavisi gibi, çözümü bulunmamış bir sır değildir.

Dokuz yüz yıldır sade sezgi yoluyla değil, beyin yoluyla de kendimizi kurbanlık olmanın dışına çıkaramadık. Erzincan'dan bu yana elli prefabrike ev fabrikasıyla sağlanıverecek güvene, şakşığı hıçkırığından daha gerçek nutuklar söylemeyi yeğ tuttuk.

TOPLUMDA insan değeri üretimin çapıyla orantılıdır. Üretim yeryüzünün sonuncu sıralarında duruyorsa, insan değerinin termometresi de sıfırın altında donup kalır. Bu dereceyi canlandırmaya ne nutuk yeter, ne de bakkal vitrinlerini dahi içine alan Kızılay yardımı. On yılda trafik kazalarında ölen kırk bin kişiye, depremlerde ölenlerle iş kazalarında ölenleri de ekleyiniz. Bunu bakımsızlık kurbanlarıyla toplarsanız Lüksemburg'un nüfusu aşabilirsiniz. Ama bu hesaba aramızda şaşırarak kimse yoktur pek. Malum ya şanlı tarihimiz dahi yaşayanlarımızla değil, canverenlerimizle övünür.

Bir an önce ölmek için gösterdiğimiz çabayı yaşamak için gösterebilseydik, yirminci yüzyılın mucizesi diye dünya bizim elimizi kaldırırdı havaya.

Bayram arifelerinde sokaklarda dolaşan kınalı koyun sürüleri ve hepimiz...

Kamyon ışsız parketti, öl. Sürücü uyukladı, öl. Araba virajda solladı, öl. Giruzu patladı, öl. Göçük oldu, öl. Su bastı, öl. Yapı çöktü, öl. Hastane kabul etmedi, öl. Üniversiteye girdin, öl.

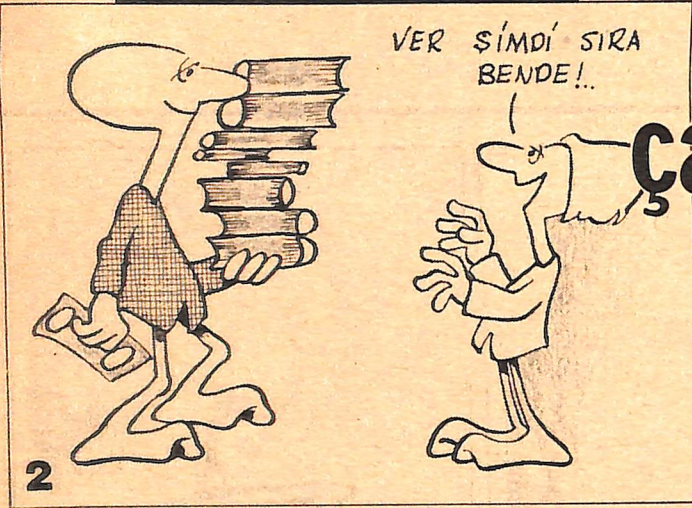
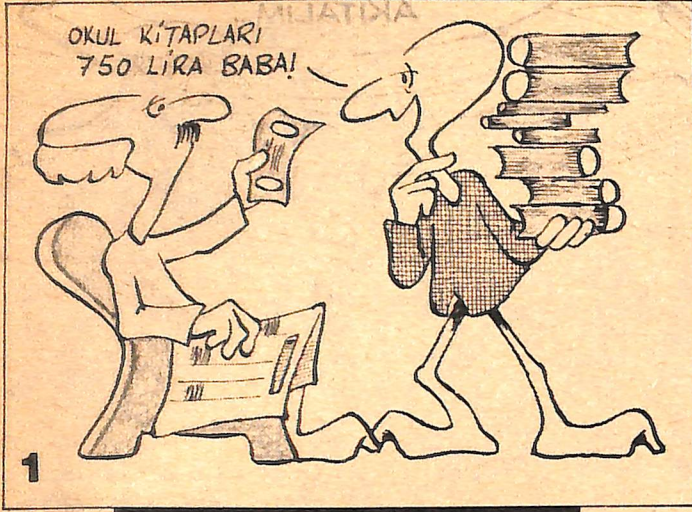
YAŞAMAK ise siyasetçi propagandalarında bir seçim vaadi olarak hepimizin inanmaya çalıştığı uzak bir umuttur.

Eksik kilolu çimento torbası, müteahhidin demirden yaptığı kapkaç ve suyuna tirit betondan vurulan kazanç.. Sonra köylerin bahtsız kerpiç damları.. Sonra nutuklar, milletçe eleleyiz...

Başkent kirliliğinden zehirleniyor, İstanbul laçkalıktan... Ve depremle kaybolan yüzlerce köy...

Sonra bayram arifelerinde sokaklarda dolaşan kınalı koyun sürülerine bakıyoruz kurbanlık, diye. Kendimizi unutarak...

Koyunlar da kendilerini unutsalar, bizlere öyle bakarlardı...

Pederi B

çarpmanın yolları

Çizen:
Ateş BENİCE

BİR öğrencinin, yokluğunu her-
kesten çok duyduğu kutsal bir
değerdir para. Çünkü delikanlı ister
istemaz sık sık düşer dara. Peki be
birader, baban hayattaysa, ne düşü-
nürsün kara kara? Çarp pederi, Ah-
lâk Dersi hocandan al 10 numara!
Gerisi senin bileceğin iş... Mangır-
ları ister içkiye yatırırın, ister ku-
mara...

"Bu işi nasıl kıvracağız?" dersin
günümüzde öyle çok örnekleri var
ki, insanın aklı durur, yüzü yere,
tersi tavana vurur! İşte birkaçı:

TAKIM KURMA NUMARASI

Gitar mı olur, bateri mi olur, di-
yelim çok sevdiğiniz bir enstrümanı
almayı kuruyorsunuz, onu elde et-
mekle sıkıntılarınızın sona ereceğini
umuyorsunuz. O bir gerçekleşse,
yok mu ya? 312 Ayfer'i ayarlamak
işten değil! Bir sevinçle pederin ya-
nına koşarsınız, "Bugün yapılan mü-
zik sınavında, kuruluş hazırlıkları ta-
mamlanan okul orkestrasının bate-
ristliğini kazandım!" diyerek coşar-
sınız. Unutmayın, hemen ardından
gayet mahzun bir şekilde boyun bü-
kölme, "Ama herkes çalacağı en-
strümanı kendi alacağı için orkestra-
ya girmem de, müzikten sınıf geç-
mem de yatar" gibisinden diller
dökülmeli.

Göreceksiniz, kesenin ağzını a-
çacaktır baba... Alnınızdan öpüp,
sirtinizi sıvazlaması da caba!

KAMP NUMARASI

Kızıl-erkekli bir grup kurulur. Or-
tak bir numara bulunur. Yaz tatilinde
bir aylık kamp yapacaktır okulunuz.
En dokunaklı sesinizle, "Gidemez-
sem üzümtümden ölürüm!" diyerek
peder beye sokulun. Kopardınız mı
yeterince parayı, başlıyor demektir
evlenmeden önceki balayı!

KAÇIRILMA NUMARASI

Sizin öyle ufak paralarda gözü-
nüz yok. Eh, Allah ömürler versin,
pederde de altın çok. Birkaç arkada-
şın yardımıyla kusursuz bir plan ku-
rulur, kiralık bir araba bulunur. Ar-
kadaşın biri direksiyona geçerek pu-
suda beklerken, siz diğerleriyle volta
atarsınız, yanınıza sokulan kiralık a-
raba sizi içeri çekerken, çılgıncı basıp
ortalığı birbirine katarsınız. Kaçırıl-
ma olayının duyulmasından az son-
ra, arkadaşınızın oturduğu evde güle
söyleye kafayı tütseleken babanıza
hitaben, "Ya hemen 100 bin lira ve-
rirsiniz, ya oğlunuzun ölüsünü gö-
rürsünüz!" diye bir mektup döşenir-
siniz. Bir aksilik çıkmazsa elinizle
ulaşır istediğiniz para. İşe şeytan
karışır, kaçacak delik ara!

SPOR TOTO MÜDÜRLÜĞÜNDEN ACELE BİLDİRİLMİŞTİR

ÖNEMLİ
DUYURULUR...

MILLİ Piyango'nun gaddarca ve her
dokuz günde bir milyonlar dağıtma-
sı, at yarışlarındaki heyecan maçlardaki
kestane durumlar yüzünden toto maale-
sef batmaya başlamış ve herkes popo-
sunun derdine düşmüştür.

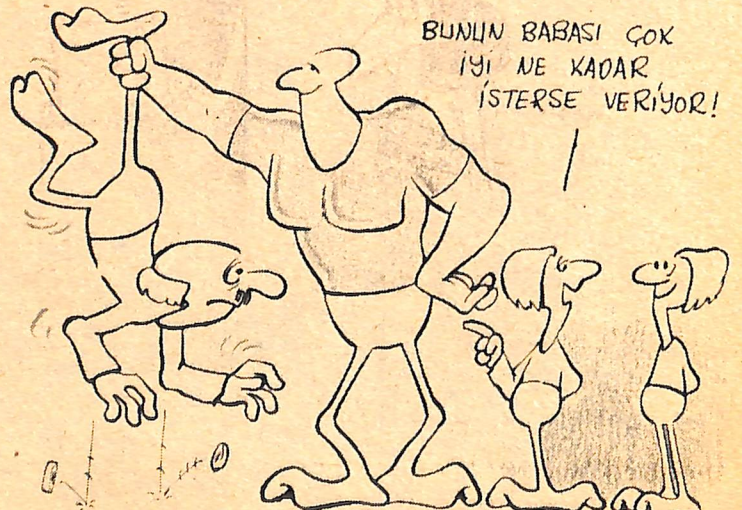
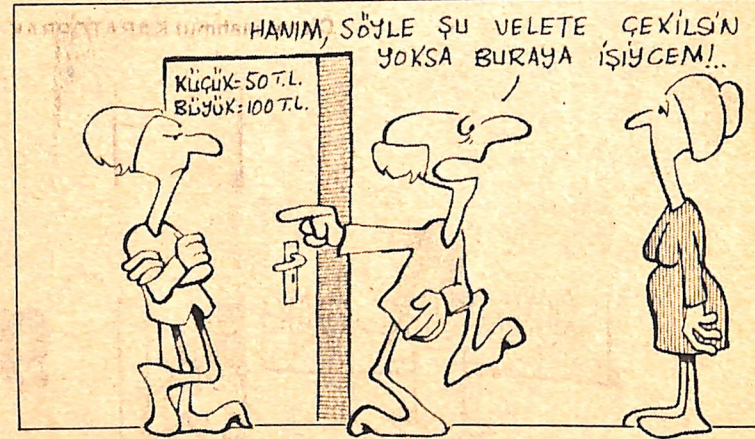
Toto'yu kurtarmak için bundan sonra
tutturaniar değil, tutturamayanlar bile
ikramiye alacaktır: Oynayın ve tutturma-
yın (atın, biz tutarız!). Her yanlış yazılan
kolonu bile yutarız... Sadece Toto bat-
masın.. Ayrıca her kolona bir balon. Yüz

kolon oynayana bir salon, elli kolon dol-
durana kaşe pantolon bile vermeye razı-
yız!

Imdat! Toto batıyor... Madem ki oy-
nadiğiniz takım yatıyor, o halde bu To-
to'yu kim oynatıyor?

Oynayın, oynayın, oynayın ulan! Biz
Toto'yu büyük ümitlerle kurduk, ama
şimdi durduk...

Bütün totoculara selâm, toto da gitti
vesselâm...

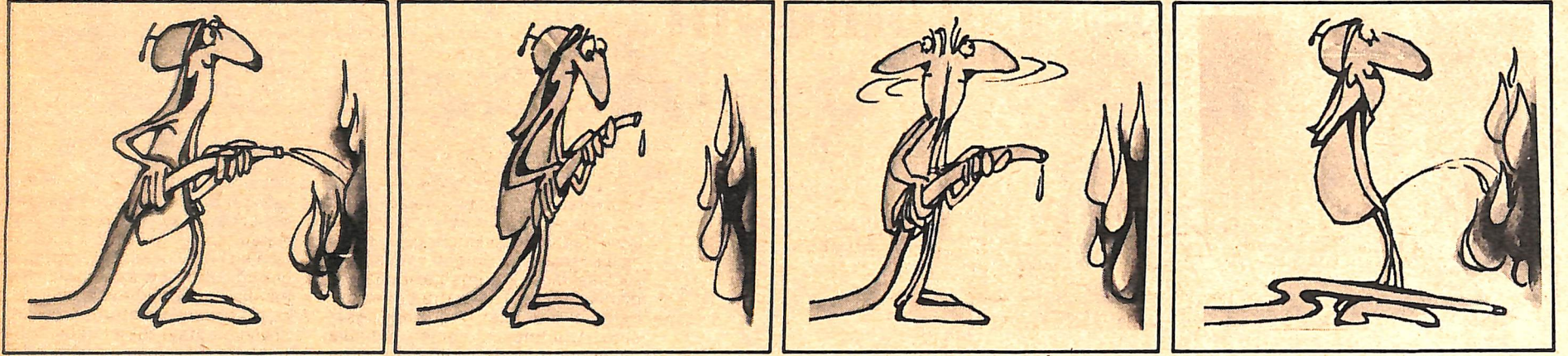
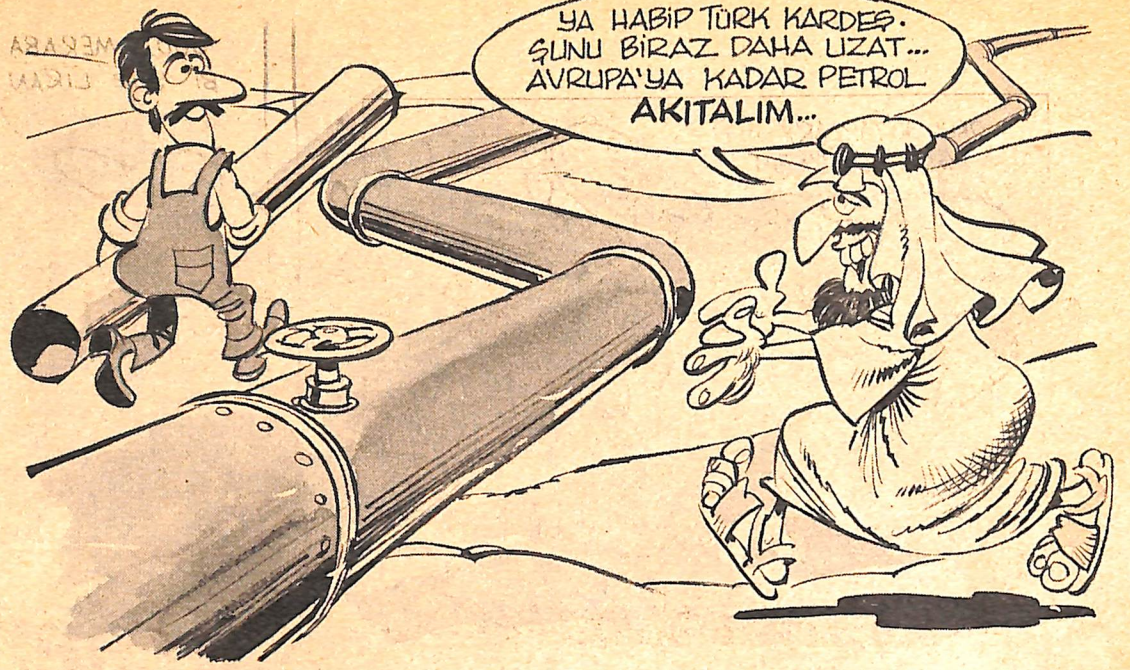
ARAPLARA BORU DÖŞÜYORUZ !..

BORU döşemesi bizden, akaryakıtı akıtması Araplardan olmak üzere aramızda neşeli bir anlaşma yapılmıştır.

Bizim boruların Araplarınkinden daha dayanıklı olması Arapları önce biraz şaşırtmış, Arap uzmanlar bizim boruları bizzat elleyip muayene ettikten sonra, sonuca razı olmuşlardır.

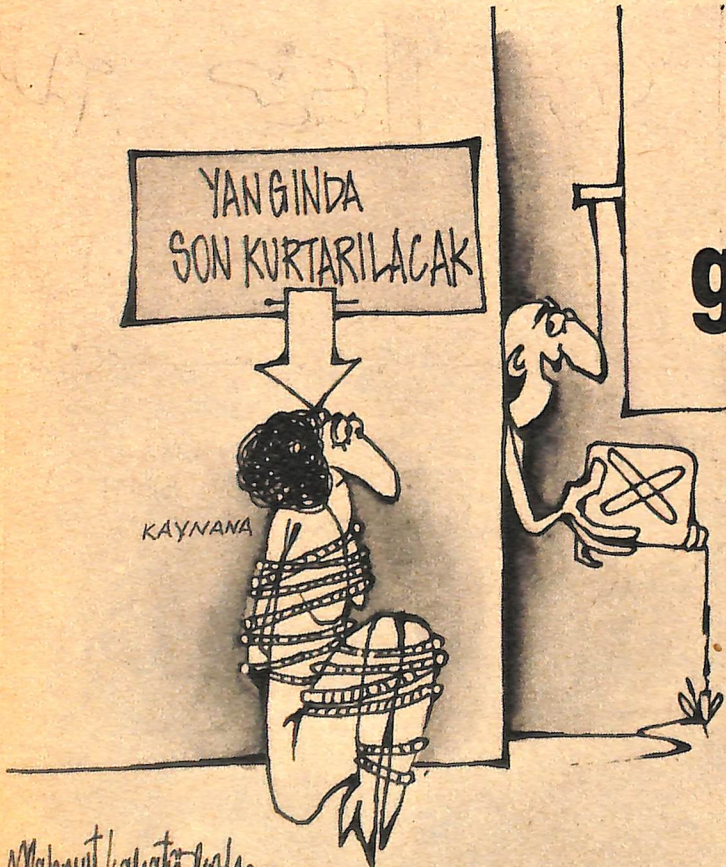
Bağdat'tan İskenderun'a kadar döşeyeceğimiz borularımız, Ortadoğu'da günün konusu olmuş ve başka Arap ülkeleri de boru döşememize talip olmuştur.

Yerli borularımızla ne kadar iftihar etsek azdır. Unutmayalım: Biz Kanunî devrinde de Avrupa'nın ortalarına kadar boru döşemiş ve kanal açmış bir milletiz. Hâlâ Orta Avrupa'da bizim borularımızdan açılmış kanallar mevcuttur. Zaten meşhur sözdür: "Nedir Türk'ün zoru? Biraz zekâ, biraz boru!.."

Tedbirde kusur etmeyin, yangına körükle gitmeyin!

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

(Tulumbacı Sami, bu da laf mı yani ?..)

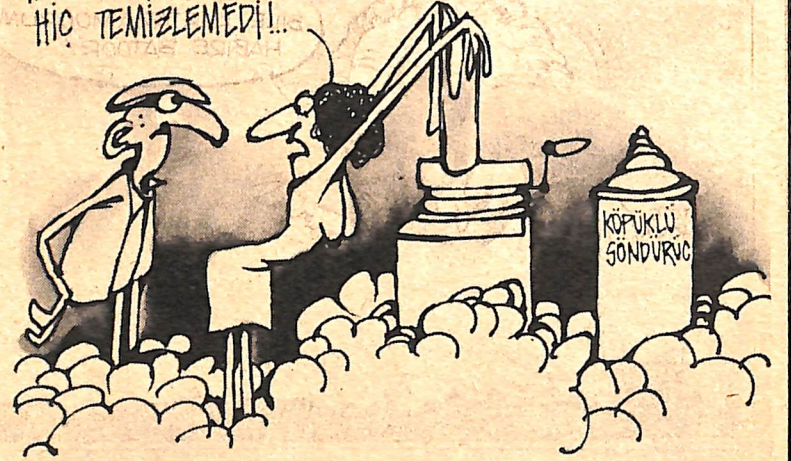
Önce işlediğimiz konuyu tanımakla başlayalım işe.

YANGIN NEDİR? Ümit Yaşar sormuş, haspanın cevabı şu olmuş: "Biraz kül, biraz duman, o benim işte!"

NASIL ÇIKAR? Sönmemiş sigaranın atılmasından, mazot, gaz ve benzin stoku yapılmasından... Tabii gazdan, fazla nazdan, elektrik kofrasından, içki sofrasından, aşkın ateşlisinden, yıldırım düşmesinden ve akla gelen, gelmeyen her şeyden çıkar!

NE YAPILIR? Böyle durum-

YANGINDAN KACIRDIĞIN DETERJAN İYİ KÖPÜKÜYÖR AMA HiÇ TEMİZLEMEDİ!

larda soğuk kanlılığını kaybetmemelidir kişi. Hemen telefona sarılmak olmalıdır ilk iş... İtfaiye dururken, bu korku neden? Düdük sesini bekleyin, numarasını çevirin... Şansınız varmış, gördünüz mü? Hemen çıkiverdi işte. Olanca sesinizle, "Yangın var!" deyin, binadan tüyün!

Zira o kendine geçecek yol bulana kadar, alev çoktan bacağı sarar!

TEDBİR NEDİR, NASIL ALINIR? Ne olduğunu kimsenin bilmediği bu sözcük, olsa olsa resmi bir deyimdir. Her büyük olaydan sonra ilgililer, "Gereken tedbirli alırsın" yangını söndürmek size kalır!

İş başa düşeceğine göre, yapılması gerekenleri sıralayalım: Mazottan gaza, benzinden saza varıncaya kadar, yanıcı her şeyi piyasadan çekmeye kararlı görünen hükümetin çabası yetmez... İnsanoğlu var oldukça, yangınlar bitmez. Öyleyse kafalarımızı çalıştıralım, kendimizi çıkması muhtemel bir yangına alıştıralım.

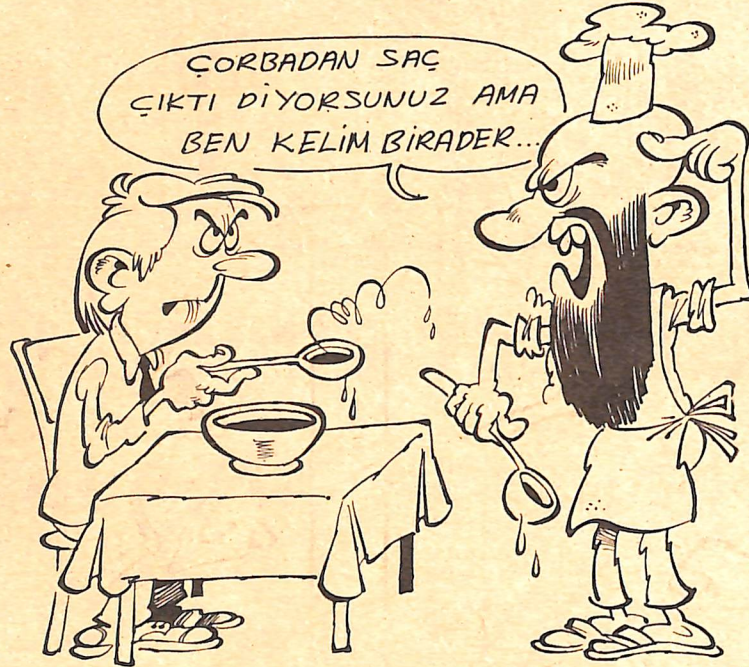
İLK KURTARILACAK EŞYALAR: Yangın sireni! Haydarpaşa treni... Köpük sıkma aracı, Fatih'teki şıracı, trafik lambaları, kulelerden birisi, kodamanın irisi, İlim Yayma Cemiyeti'ne gelen kurban derisi, kap paltonu şapkanı, bırak yansın gerisi!

Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

Su lokanta denilen yer!

YİYİNTİ üzerine açılmış ve içeriye yemek için gireni yiyen yerlere lokanta denir. Lokantalarda müşteri umduğunu değil, bulduğunu yer. Lokantalarda en önemli kimse garson, en önemli dalga da, garson - müşteri ilişkileridir. Müşteri, garsonun getirdiğini yemeye, hiç bir şey dememeye mecburdur. Yemeğin içinden çıkan ve canımızı sıkkan sinek, böcek, kıl, ayakkabı, cam kırığı, çivi, zehir gibi şeyleri, garson ayrıca hesaba yazabilir. Kısacası, lokantada yediğimiz, ekseri kazık, lokantaya girenlere de çok yazık!

1

İki ton kabak çekirdeği 2 lira... Ölçekleri iyice ufaltmışlar. Ökçe demiri, topuk tamiri 25... Ford'a 2,5 lira borç. İnek, bizim önceki beşliği iç etti.

Çok yorucu bir geceydi. Lakonga Büyükelçiliği'ndeki davet boşuna düzenlenmemişti. "İrk ayırımından yana olanlara, gelin el birliğiyle müthiş bir darbe indirelim," diyen genç ve güzel siyahî sefîrenin bu isteğini kıramadım. Kollarımın arasında saatlerce dans ettikten sonra, beni bilmediğim kuytu bir köşeye çeken dişi ceylân, sarhoşluğundan da yararlanarak, ülkesine koyduğumuz silah ambargosundan bahisle, "Kaldır, n'olur kaldırı!" diye yalvarmaya başladı. "Kongre kararı olmadan kaldıramam madam," dedimse de, dinletemedim. Sızmışım. Gözlerimi açtığımda bir yataktaydım, yanımda da o vardı. Diliyle yalvarıyor, eliyle gizli devlet sırlarını arıyordu. Sonunda, "Söz veriyorum, kaldıracam. Ama şubat'tan önce kaldıramam," diyerek kestirip attım da, canımı kurtardım.

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Vâlâ SOMALI

2

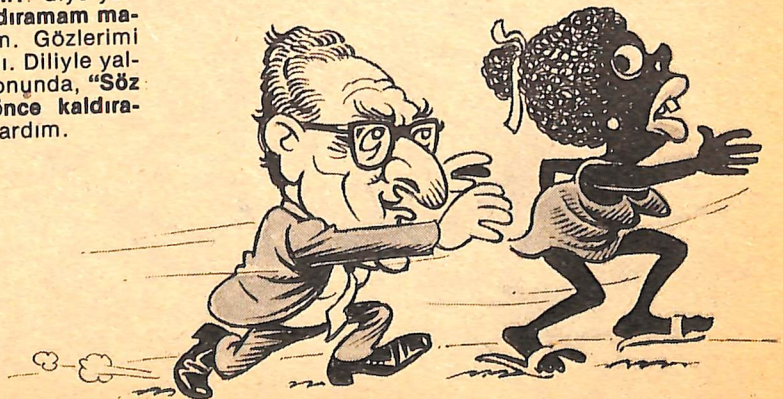
Saat 6.30 açılış ve program. 7, makam arabası için Zeki Yamani'den iki bidon benzin alınacak. 8, Beyaz Saray'a gidilecek. Daha sonra Çağlayangil ile çay - kahve içilecek, ardından ambargo sorununa geçilecek. Karşılıklı söylenecek sözler belli. O, bize ülkelerimiz arasındaki sarsılmaz dostluktan dem vuracak, biz ona umut vereceğiz. Artık konuşmaya başlamayla bitirmesi arasında kaç saat geçer bilinmez. Onu savar savmaz... Hay Allah, telefon çalıyor.

YILIN
GAZETECİLİK
OLAYI...

iki duble
rakı içirdik,
koca defteri
ele geçirdik

Kissinger'in anıları

Acele tarafından karalandığı için tarihi unutulmuş bu sayfanın üst boşluğunda, anlamını çözemediğiniz bir takım hesaplar ve bir takım notlar var. Aynen alıyoruz:

**Hepimizin
arzusu bir...**

Aman olay çıkmasın!..

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Ateş BENİCE

HERKES olay mı çıkarır sanıyorsunuz? Hah, hah, hah! Ne kadar komiksiniz. Olay öyle kolay çıkarılmaz. Olayla hadise, aynı şey de değildir. Kaç türlü olay vardır, görelim de aramızda hadise çıkmasın.

GÜNCEL OLAY (aktüel hadise): Bir takım güncel konularda, hükmi ve resmî şahısların gerekçe göstererek ve bir maksada istinaden çıkardıkları olaydır. Misal: Yangın, kargaşalık, miting, kavga, bir yeri basmak, kendini kasmak gibi. Güncel olayı çıkaranlar resmî makamlara haber vermek zorundadır.

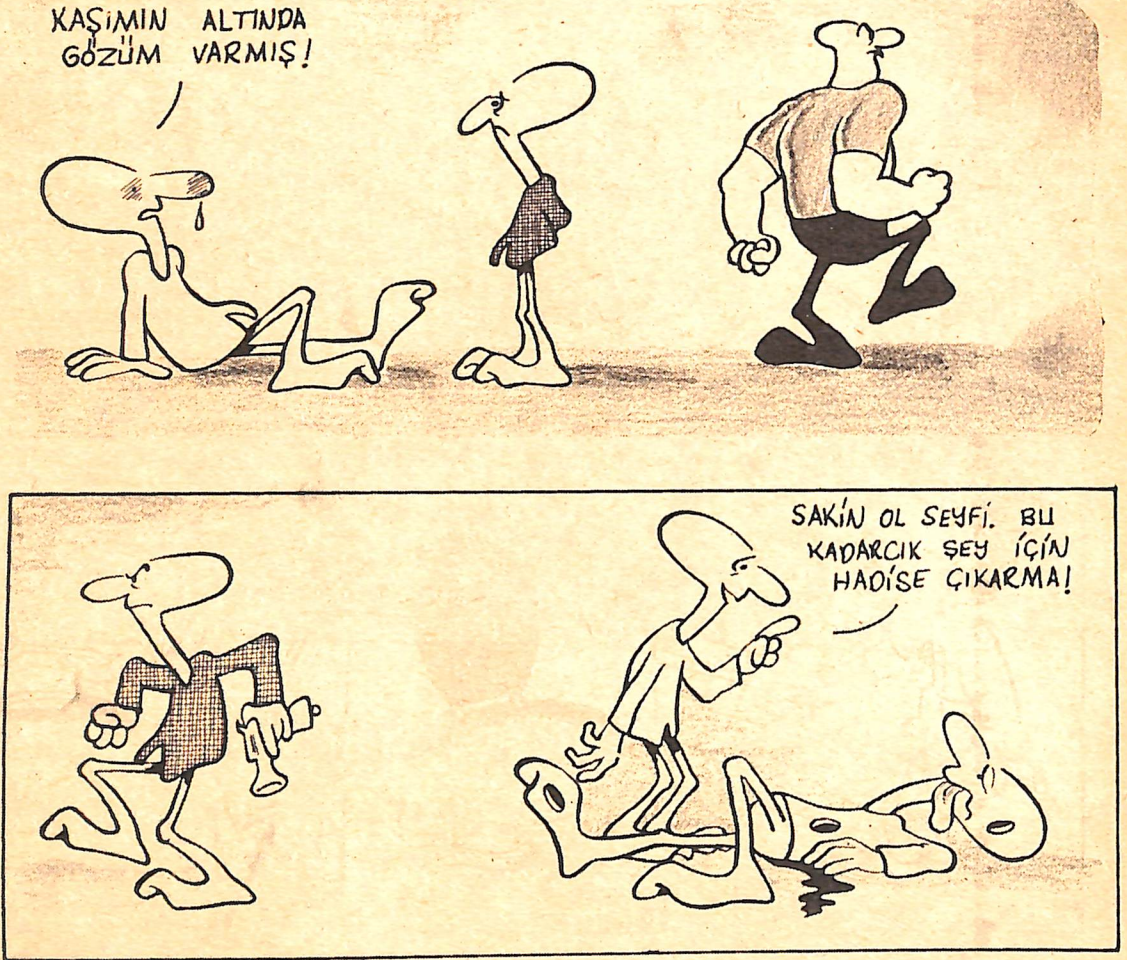
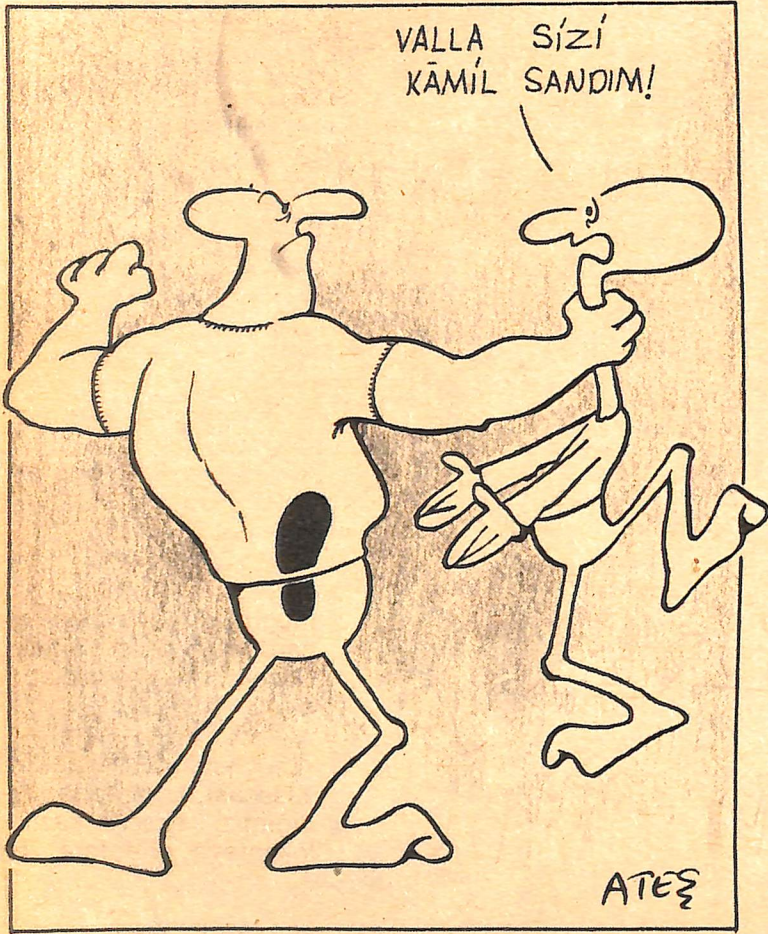
TABİİ OLAY (Tabiat hadisesi): Böyle olaylar tabiat kuvvetleri tarafından, insanlara haber vermeden çıkarılır. Zelzele, su baskını, fırtına, tayfun, toprak kayması gibi... Tabii olaylarda tabiiilik şarttır. Tabii olaylar için en müsait ay, marttır.

SEKSÜEL OLAY: Bir takım bedenî hareketlerle ve sırf cinsi maksatla meydana gelen olaydır. Bu olaydan sonra çocuk olayı meydana gelir. Seksüel olayı yaratan erkek ve dişidir. Bu dümen ilk defa Âdem ile Havva'nın işidir...

VAHŞİ OLAY: Vahşetle ve dehşetle ilgili, kesme, biçme,

parçalama, patlatma, dağıtma, mahvetme, ortadan kaldırma ve her türlü saldırmayı içeren olaylar bu sınıfa girer. Böyle olaylarda bol kan akar. Ölüm, yaralanma, komaya girme ile sonuçlanan vahşî olaylar genellikle, vahşiler değil, medeniler çıkarır.

MEÇHUL OLAY: Sebebi bilinmeyen, silgi ile silinmeyen, nerden çıktığı belirsiz, izahı olmayan, güneşte bile solmayan ve adamı adam yerine koymayan olaylardır. Etkisi kusma, bulantı, sinir, manyaklık, zihnî bulanıklıktır. İnsan bu olaylardan sonra şeytana tapar.

3

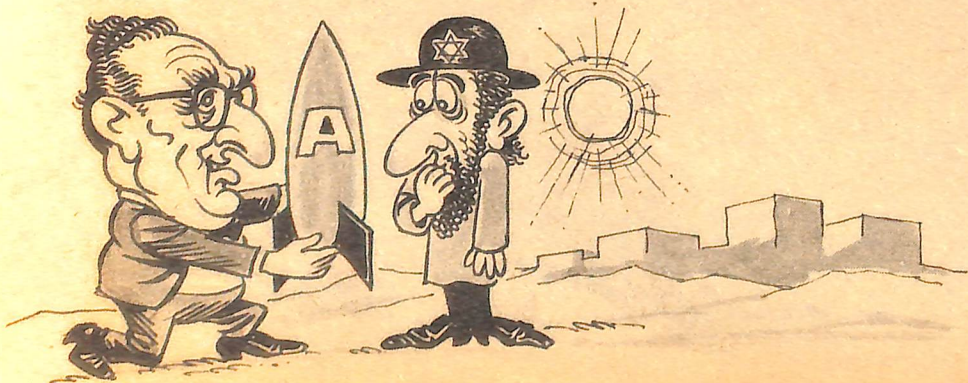
İzak'mış arayan. Şu bizim Rabin... Arap - İsrail savaşında ele geçirilerek saf dışı edilen askerî araç ve gereçleri hurda fiyatına satıp, dünyanın parasını kazanmışlar. "Ayda be kuzum, yonder şu atom santrallerini, hurdacılıkta iyi para var," dedi. Neyse, onu çabuk atlattım. Daha dünyanın işi var. Karamanlis'in Türkiye'ye verdiği notasının bir kopyasını okuyacağım. Altına koyduğu notta, beğenirsem önü bir pop topluluğuna plak yaptırmamı rica ediyor.

4

Ford'un, Beyaz Saray'dan taşınmasına yardım etmekle başladım güne. Eşya yüklemekten omuzlarım tutuldu! Kapı önünde vedalaşarak ayrıldık. Vermeyi unuttuğu beşlikte borç aldığı 2,5'luğu helâl ettim. Sonra bir kahveye giderek bir ıhlamur ısmarladım, Hürriyet'in küçük ilanlarından kendime uygun bir iş aramaya koyuldum. Öğleden sonra bir rejisör arkadaşın aracılığıyla bulduğum set işçiliğini görüşmek için çalıştığı şirkete gideceğim.

5

Kongre çoğunluğu da, Başkanlık da Demokratlara geçince, Beyaz Saray'da barınmamız güçleşti. Dış geziler çekiciliğini yitirdi. Şeytan diyor, dünyayı içinde bulunduğu güç durumla başbaşa bırakıp çek, git! Nereye? Nerede olsa bir tezgâh kurarım evelallah. Mahmutpaşalı Jak kadar da kafamız çalışmaz mı yani? Yok, ben gidersem Ortadoğu patlarmış, Ege yüzünden savaş çıkarmış, laf bunlar. Bildim bileli Ortadoğu'da taraflar birbirine kafa tutar, Ege'de gerginlik çıkar! En iyisi boşvermeli hepsine. Şuradan yüz gram fıstık almalı, sinemanın birine dalmalı!

KORKU GAZETESİ

Hortlak

Sahibi: Frankenştayn

Yazı İşleri Md.: Drakula

Mesul Md.: Karın Deşen Jack

YAZARI: Suavi Mavi Sakal

AY DOĞUNCA MEZARDA BASILIP ÇIKAR. OKUYANLARIN GIRTLAGINI SIKAR

Pirimiz Türkeştayn'ın
yüksek himayetlerinde...

DÜĞÜNE DAVET

Yarasa Düğün Salonunda kızımız Vampirella ile oğlumuz Karahayâlet'in düğünlerine bütün hortlak, vampir, canavar, kurtadam, örümcek adam ve cadılar davetlidir. Kanlıdış Hortlak Celal Orkestrası refakatinde, ölüm dansı, kadavraların balesi, kan-kan, şeytanın laneti milli oyunlar ekibi, bol bol ceset, asitte erimiş adamlar balesi, mumyalanmış madamlar, herkesin üstüne kan damlar..

Not: Düğün sırasında isteyen dışardan kurbanını getirip parçalar, boğar, yer, kanını içer ve kendinden geçer. Son olarak Vampirella'dan "Seks ve Kan" adlı oryantal.

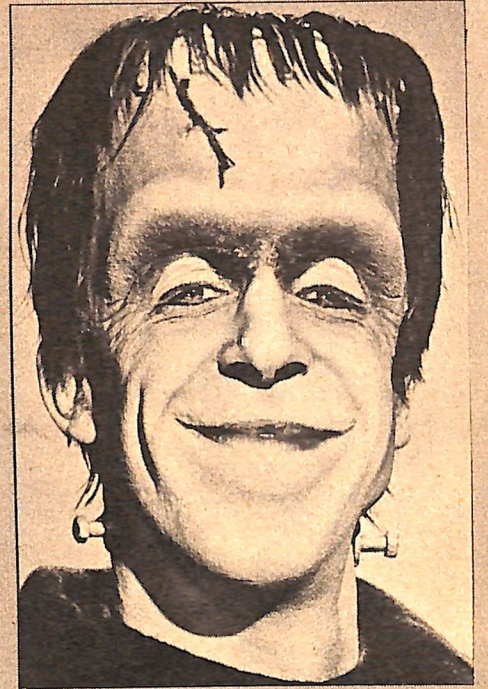
Not: Ulumak, canavarlaşmak, hırlamak serbesttir.

Kurt Adam, Kurtalan Ekspresi'nde görüldü!..

MEŞHUR, "Gündüz insan gece kurt" namıyla maruf kurt adam Hilmi Kurt, Kurtalan Ekspresi'nde, ikinci mevki kuşetlide görülmüş ve Esma Kuzu isimli bir kadın yolcuyla yemeye kalkarken, üzerine atılan tren konduktörü Muhlis'i acıip yerinden ısırdıktan sonra tren den atlıyarak, karşıki tepedeki kurtların arasına karışıp kaybolmuştur.

Kaç senedir kanun kaçağı olarak aranan Kurt Adam Hilmi'nin, geçen sene büyük bir koyun ağılını basan Hilmi olduğı sanılmaktadır. Çok tatlı ulmasıyla ve kurbanını enseden kaparak parçalamasıyla tanınan kurt adamın tekrar kaçması dehşet yaratmıştır. Cıvardan geçenler, Kurt Adam'ın uluyarak uzun hava söylediğini duymuşlardır. Kurt Adam'ın, aşık olduğı kız için kurt olduğı, rivayet edilmektedir.

Canavar yaratan doktor, canavarla darıldı...

CANAVAR yaratan doktor Frankenştayn, yarattığı canavarla alacak davası yüzünden darılmış ve canavar, doktoru terk ederek tek başına çalışmaya başlamıştır. Kendisini bir barda canavarlık yaparken gördüğümüz Frankenştayn'ın canavarı şunları söylemiştir:

"Beni mezardan çıkarıp yarattı ve canavar yaptı diye, eşek gibi kullanıyor ve haftalığını vermiyordu. Dr. Frankenştayn bir canavardan daha canavardır. Ayrıca kendisinde müzmin bronşit vardır. Ona tam altı sene hizmet edip, emrinde yüz elli beş adam boğdum. Elime ne geçti? Hayat pahalı...Kepeğin ve tahnin kilosı beş misli oldu. Sonra beni revizyona tabi tutmadı. Modelim eskidi diye, yeni canavarlar yaptı. Ben de oradan çıktım. Doktorun da öldürmek için boğazını sıktım ama sonra acıdım. Ne de olsa babamdır, aslında iyi adamdır. Şimdi barda canavarlık yapıyorum. Dükkanı ben kapıyorum, arkada da yatıyorum. Pardon ağbi. Biri boğulacak! Boğayım gelirim... Ben aslında biraz sülfat ve biraz demirim. Hooaaaaah...

BAŞYAZI

Yazan:
Davut Dirilenöü

KAN... kan... kan...
Bir hortlak için tek gıda...

Neden gece çıkıp kan emeriz?... Bunu şimdiye kadar düşünen bir ilgili çıktı mı? Kimse durup dururken ümüğünüzü sıktı mı?... Hortlaklık son günlerde iyice geriledi. Nerede eski hortlaklar? Hem kan emer, hem de emdiği kanı götürüp ilk yardıma verir. Biz hortlakların ve vampirlerin yaşadığı viranelikler bile apartman oldu. Gece çıkıp dolaşamıyoruz. Biri çıkıp canımıza kastediyor. Herkeste bıçak var. Sonra kanlar da bozuldu. Kanı temiz adam çok az. Biraz emmeye kalksak kötüye çekiliyor. Bu böyle devam edemez. Bir şehirde hortlak, vampir olmazsa o şehirde ne heyecan, ne kemer patlıcan olur.

Hortlakları da düşünelim ve bu mesleği hortlatalım arkadaşlar! Yoksa biz gidersek, şehirde korku yerine neşe başlar... Uuuuuuuuuuh...Vuuuuu...

Hortlak nedir?.. Ve hortlak görünce ne yapmalı?..

HORTLAK, insanın mezara girdikten sonra, mezarın havasız havasıyla havadan dirilip gene yaşamaya kalkarak, çaktırmadan mezardan çıkıp, geceleri insanlar arasında dolaşması ve kendinin ölümüne sevinen dirilere karşı ters hareketlerde bulunarak, onları korkutan, yaşayan ölüye derler.

Hortlaklar insanların

aksine gündüz yatar gece kalkarlar. Bir hortlağın ne kanı, ne canı, ne gözlük camı, ne namı, ne şanı, ne ünvanı, ne mağazası, ne dükkanı vardır.

Hortlak para kullanmaz. Cinsi arzusu yoktur. Karnı hep toktur. Helaya gitmez. Belaya girmez. Seçim, doktor, hastane, pastane, mahkeme, kodes bilmez. Cansız yaşar ve diri bir insandan daha hızlı koşar. Fakat kan gördü mü coşar. Bir hortlak iki damla kanla, iki bin sene yaşar. Ancak sarımsak görünce bozulur. Hortlak karşınıza çıkınca hemen besmele ekin. Hortlak o an tuzruhu olup erir.

Bazı hortlaklar, isteyene imzalı resim bile verir.

HAFTANIN İNCİSİ

İNSANIN DİRİSİ
HORTLAKTIR
GERİSİ SULU
ZİRTLAKTIR

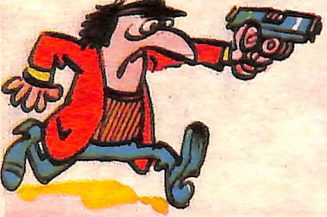
Dr. Jeykl Mr Hayd

ŞEHİRDE
BU HAFTA

NEREDE NE VAR?

- ★ Üniversite'de kavga.
- ★ Sarayburnu'nda dalga.
- ★ Helvacıbaşı'da helva!

SERGİLER

- ★ Sahafılar Çarşısı'nda kitap sergisi... El yazmasından taş basmasına kadar, yamalı-yırtık her tür kitap okuyula alınır, pazarlıkla satılır

- ★ Olgunlaşma Enstitüsü'nde resim sergisi.
- ★ Londra asfaltında karpuz sergisi.
- ★ Kentin bütün kaldırımlarında işporta sergisi.

GÖSTERİLER

- ★ Galata Köprüsü'nde maaş alamayan memurların gösterisini, ülkücülerle akıncıların gövde gösterisi izleyecek, iki saat süren elektrik kesilmesinden sonra, trafik arapsaçına dönecek.

EĞLENCE YERLERİ

- ★ KULÜP MARAZA zengin program, büyüleyici dekor, nefis yemekler, kusursuz servis, her çeşit içki: Votka, viski, rakı, kanyak, hesapta unutulmaz dayak! (NOT: Dayak müessesesinin hediyesi olup ayrıca para alınmaz.)

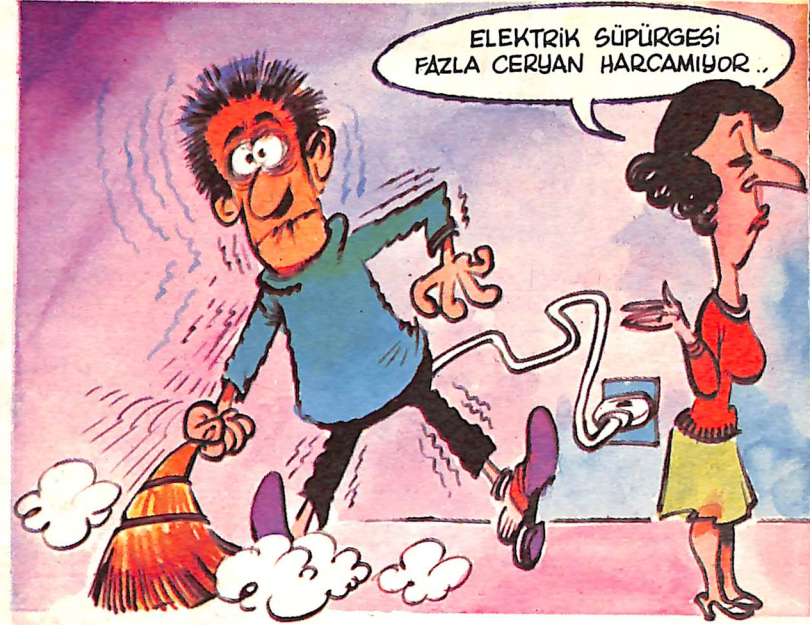
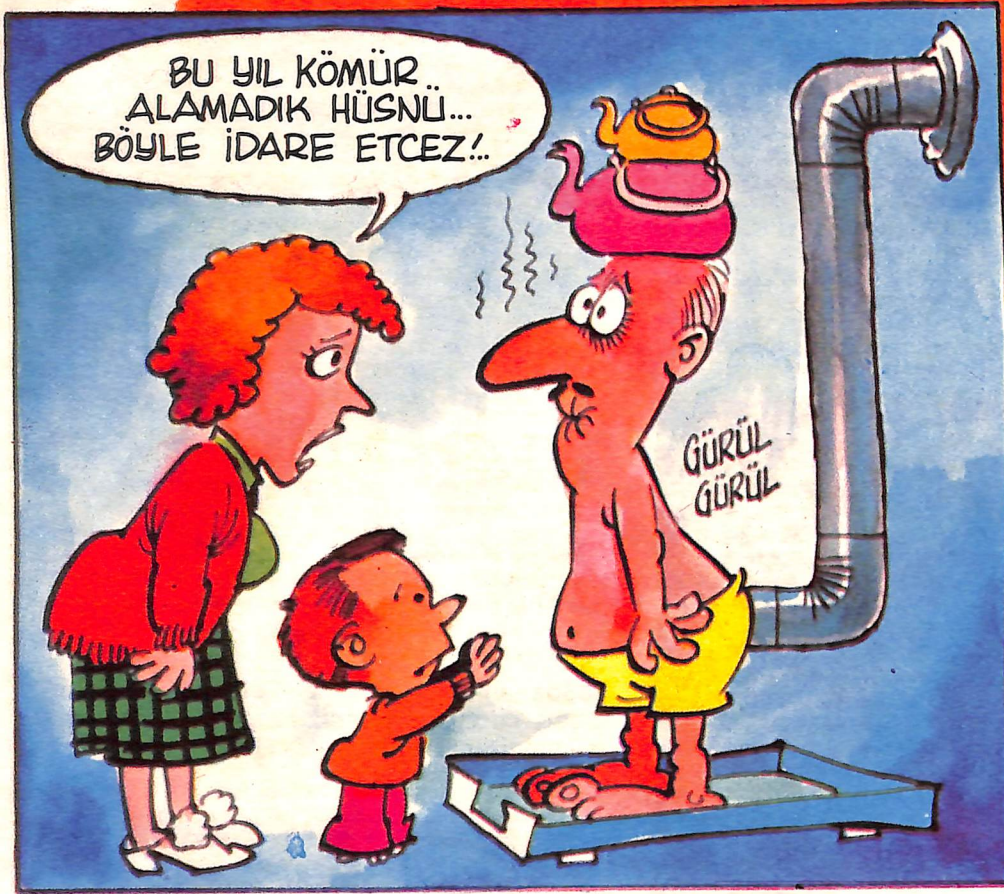

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Müşteri daima
haklıdır!

BU sözü bellemek, esnaflığın ilk şartıdır. Dilerse otuz santim kumaş için raflardaki bütün topları indirtir, askılardaki elbiseleri birer birer sülâlesine giydirtir. Sonra ya fiyatta uyuşamaz, ya rengiyle, modeliyle bağdaşamaz, hiç birine el sürmeden çeker, gider! Yoo, bozulmanız yersiz, "Müşteri daima haklıdır" dedik ya birader!..

İnsandan, her araç olab

Çizen: Bül

İNSAN tabii yapısı itibarıyla biyoşimik bir yaratıktır. Onun için insanda odun, kömür, demir, manganez, çinko, silisyum, potasyum, kireç, kum, beton gibi maddeler bulunur. İnsan ufak bir operasyonla her tür araç durum vaziyetine sokulabilir. Her yerde başarı ile kullanılabilir. Aşağıdaki açıklamalı ve karikatürlü resimlerde bunun canlı örneklerini göreceksiniz. Sadece iyi bakın ve üstüne bir sigara yakın.

BALTA

Çizen: Öznur KALENDER

MİKROFONLARIMIZ DOLMABAĞÇE'DE

İki dev takım arasında oynanan maçın 68. dakikasına gelinmiş, futbolcuların tabanları delinmiş! Saha balçık, hava futbola son derece elverişli.

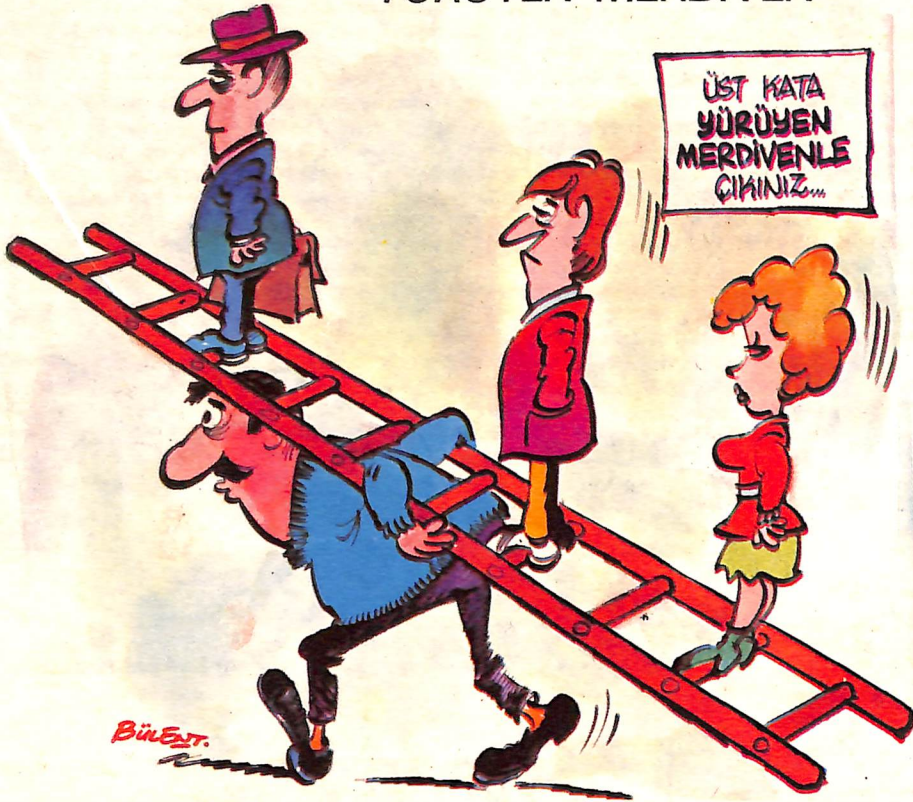

DÜZGİT

ilir...

YÜRÜYEN MERDİVEN

Bülent

DÜDÜKLÜ TENCERE

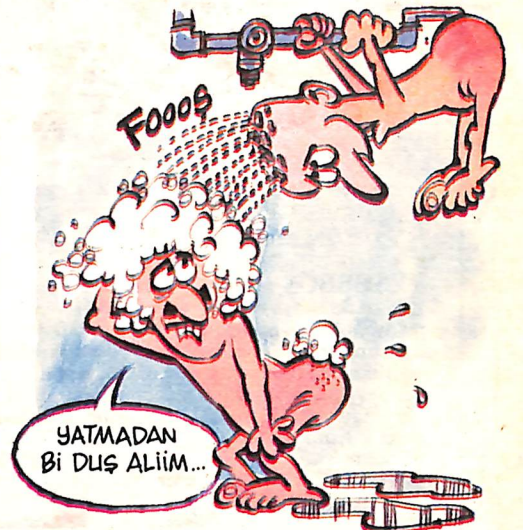

Ve henüz gol yok. Neyse fazla uzatmayalım, mikrofonlarımızı Galatasaray - Fenerbahçe maçına bağlayalım. Evet, karşınızda Halit Utanç!

SAAT

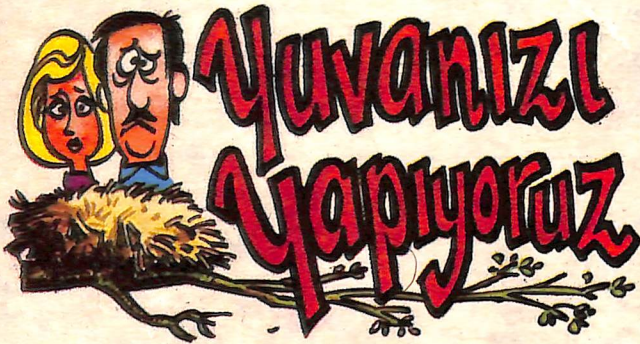
—DUŞ—

Bekârlık hem sultanlık, hem rezillik!..

Yazan:
Süavi SÜALP
Çizen:
Bülent ARABACIOĞLU

TEŞEBBÜS halinde, faal ve istikbalden çok şey bekleyen, iki dakikada düğüm çözen, hep avanta işlerde çalışmış, piştiye, okeye alışmış, bir zamanlar filmlerde artizlik yapmış, kız davasından içerde iki sene yatmış, mazisi temiz, poliste kaydı olan ve istikbali parlayan bir gencim. Bayanda aradığım sıfatlara gelince: Beş apartmanı, iki hanı, bir sineması, bir plajı, bir uçağı, bir hususi yata ve de güzellik kraliçeliğini kazanmış olmasıyla birlikte, en çok yirmi iki yaşlarında olması... Mangırları ve malları bana toka etmesi... Evinin kadını olup, en ufak kelek davaya yatmamasını garanti etmesi icap eder. Yoksa öbürküler gibi ahrete gider.

MÜRACAAT ŞEKLİM VE RÜMUZUM ŞUDUR:
"MAVİ KARTAL GELİYOR!..."

BAŞINDAN bir çok erkeğin terbiyesiz hareketleri geçmiş, on beş yaşında bir şoföre kanarak iffetini, saffetini ve moralini kaybetmiş, en aşağı anormal ruh bunalımları içinde intihara teşebbüs etmiş, elli kere tentürdiyot içmiş, hayatta sadece kuvvetli ve şefkatli bir erkeğe muhtaç, yarı tok, yarı aç bir bakireyim. Hayır, hayır ben de mutlu olmak istiyorum! Her türlü erkeği kabul edebilirim ve onlarla her yere gidebilirim. Erkeklerde fazla bir özellik aramam. Yalnız her gün yolunu bulup eve iki kilo kuşbaşı, beş kilo baklava, bir büyük rakı getirsin yeter. Bu arzuya uyacak erkeklerin derhal "Az kullanılmış" rümuza başvurmaları...

DİKKAT: Mutlu yuva kurmak için her türlü yardımlarımız emrinizdedir.
Yazın: İçinizi dökün ve eşinizi bulun...

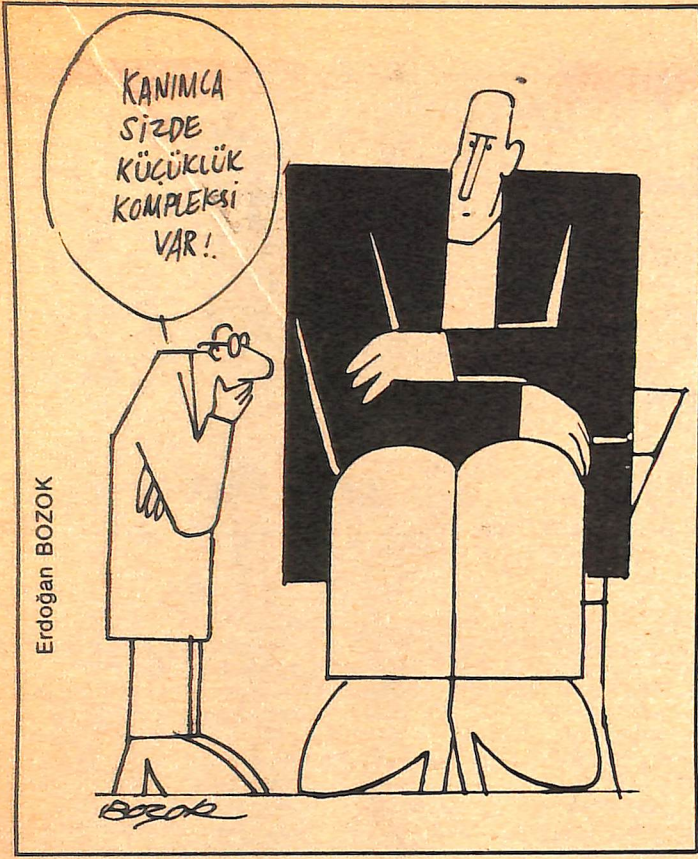
HAYATTA kendine güvenen, sülalesiyle övünen, Baltacı Mehmet Paşa'nın soyundan, asil tipli, katıyen kereviz yemeyen ve bilhassa umumi vaziyetlerde topluma faydalı olacak, fakat hiçbir şekilde şu ana kadar anlaşılmamış bir erkeğim. Fizik durumum ve sıhhi halim, romatizmam, astımım, böbrek taşlarım ve kalınca kaşlarım ve fazla üstüme varmayın, başlarım! Ben bütün tarihî olayların etkisinde olarak ve çağdışı kalarak bugüne kadar geldim. Kendim gibi çağdışı kalmış, asalet budalası, Prenses, Şahmeranzade ahfadından, hususi kokulu ve ince dokulu, Avrupa görmüş, Sen Sabastıyan Bach mezunu, beş dil bilen, asil bir hamfendi ile bir takım izdivaca matuf hareketlerde bulunmak istiyorum. (Rahmi Durmam kliniğinde on beş senedir akıl eksikliğinden ve nefsi dimaiden yatan Rüknettın Şifasuyuzade "Aslı gibidir")

SAYIN bekârlar! Muhakkak ki evli bir erkeğin neşesi içinde olmanız ve bilhassa geceleri yatakta yastıkları yolmamanız için, acaba ne yapmalısınız? Bekârlık hem sultanlık, hem de perişanlıktır. Gece birden kapı açılıp adamın koynuna Sofia Loren veya Ursula Andres gelmez. Gelse de, bu size milyonlara patlar... O halde ne yapalım? Hep boşa mı atalım? Bu soruna bir çare bulmak için aletli ve aletsiz jimnastik, dona - bele lastik, biraz

plastik, biraz da çokomastik şarttır.

Her bekâr, bekârlığın tadını çıkaramaz. Ya bir kız bulup evlenin. Ya da çay gibi kendi kendinize demlenin... Durumunuzun ciddiyetini anlıyorum ve bu akşam iki kız araklayıp, senin odaya damlıyorum, Şinasi! Yalnız kızları hemen ayıklamaya kalkma.. Çünkü ikisini de sadece "Hazreti Süleyman'ın hazinelerini göstereceğiz" ayağına uyutup getirdim. Ufak ufak çalışalım annadın mı?

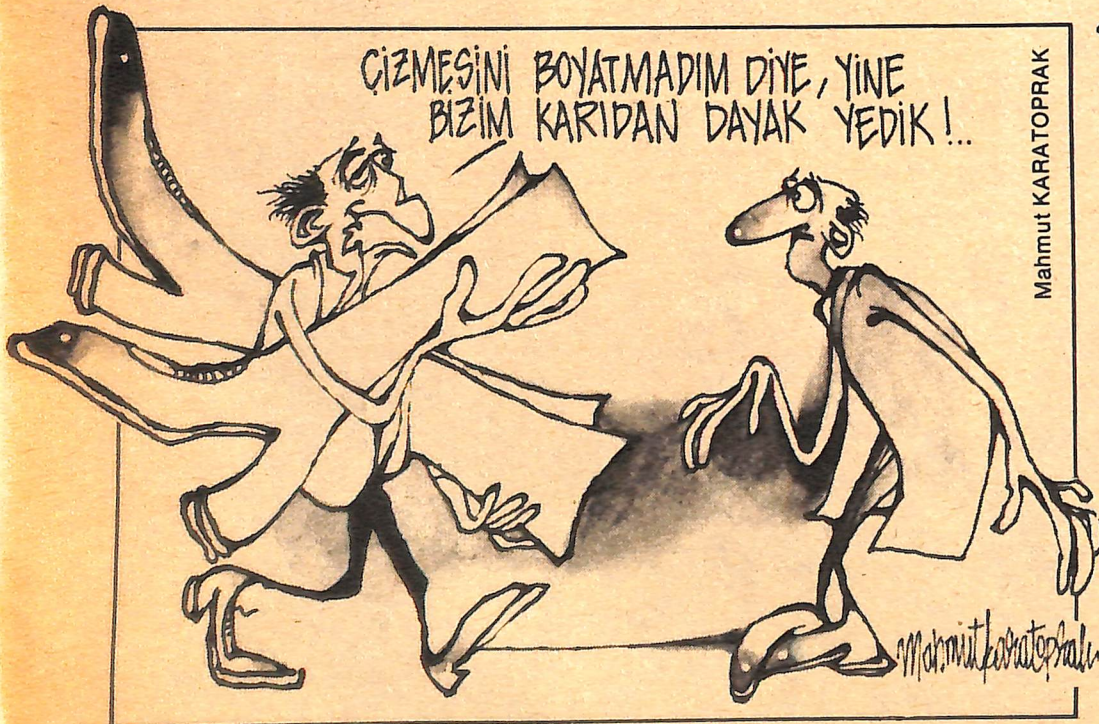

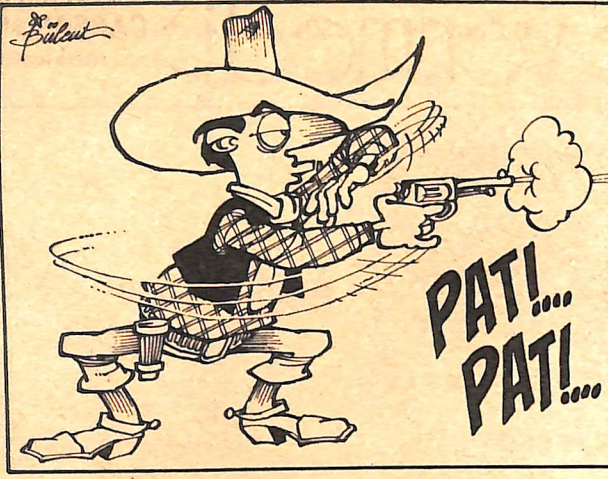

İlaç fabrikaları ilaç yerine kozmetik çeşitler üretecek...

Çarşaf
dolusu
kahkaha

tipler

CETİN ALTAN

"Ben koçancıyım, üç kağıtçıyım..."

UÇLARI ense köküne kadar varan, ortadan ayrılarak arkaya doğru sımsıkı taranmış siyah saçları vardı. Kilosu normal, boyu ortalaydı. İkinci kalite kumaştan, lücvet elbiseler giyerdi. Gazeteci geçinirdi. Ama hangi gazetede çalıştığı belli değildi. Her akşam yazarların çizerlerin toplandığı meyhanelere gelirdi. Kimse kendisine fazla yüz vermek istemezdi. O bu soğuk duruşlara aldırmaz, bir sandalye çektiği gibi masalardan birine yanasırdı.

Arkadaşlar koçancılık yaptığını söylerlerdi.

Koçancılık uydurma bir makbuz bastırarak, illerde çıkacak bir gazete için ondan bundan para toplamaktı.

Sol bileğinde altın taklidi bir zincir, ceketinin yakasında da Gazeteciler Cemiyetinin üstü tüylü kırmızı rozeti vardı.

Herkes bu rozeti nasıl bulduğuna şaşırdı. Çünkü rozet cemiyet üyelerine imza karşılığı veriliyordu sadece.

Yanaştığı masalarda kendisine soğuk davrananlara önce aşağıdan alır, hepsinin nazik bir dille hal ve hatırını sorardı:

-Abi nasılsın iyi misin?

Kimi kuruca:

-İyiyim, der başını çevirirdi.

Bu kadar kuru ve katı olmayı beceremiyenler:

-İyiyim, sen nasılsın, derlerdi.

Elini göğsüne bastırarak:

-Ben de iyiyim, derdi.

Kimse kendisine içki ikram etmiyeceğini bilirdi. Onun için kendi ısmarlardı içkisini. Parası olduğu zamanlar herkese de ısmarlamaya kalkardı. Bonkörükten çok, gazeteciler çevresiyle kaynaşma özleminden gelirdi bu tür jestleri. Ama genellikle kimse kabul etmek istemezdi onun içkisini. Ve o ısrar

ederdi:

-İç be abi bir tane... Ölümü öp iç... Ayağını öpeyim iç...

Eğer bu ricaları da tutmazsa, yavaş yavaş şirretliğe doğru yelken açmaya başlardı:

-Koçancıyım diye istemiyorsunuz değil mi beni burada, koçancıyım diye reddediyorsunuz içkimi...

Ve yumruk vururdu masaya:

-İşte gazetecilik rozetim.

Cüzdanını açarak ortaya atardı:

-İşte basın kartım.

ÖNCELERİ basın kartı, uydurma bir gazeteden alınmış sarı kart taklidi bir muhabirlik belgesiydi. Ama sonradan sarı kart sahibi de olmuştu. Nasıl olmuştu, nasıl elde etmişti. O sarı kartı, orası kimsenin çözemediği bir sırdı.

Sarhoş olduğu zamanlar kendisiyle beraber görünmekten sıkılanlara posta koymaya başlardı:

-Ulan niye yüzünüzden düşen bin parça oluyor? Benim üç kağıtçı olduğumu söylüyorsun değil mi? Üç kağıtçıyım, koçancıyım, dolandırıcıyım, hem de sapına kadar... İş bilenin, kılıç kullananın kardeşim! Varsa gücünüz, siz de yapın. Nah işte gazeteci rozetim. Kaçınızda var bu rozet? Bende var.

Hasta ve sinirli bir gülüşle gülerdi:

-Ketenpereye getirip aldım değil mi? Öyle... Öyle aldım. Bu rozeti taşıma hakkına sahip olanlar on papele sattılar onu bana. On papeli bastım mı alırım ben. Fazla laf yok. O kadar.

-Buraya bak, kes artık. Çok uzattın, derlerdi.

Dövüş çıkacak gibi olur, araya başkaları yahut garsonlar falan girerdi. Onu zorla dışarı çıkarırlardı.

Bir seferinde ellerinden kurtulmuş ve ağılıya bağırarak başını duvarlara vurmaya başlamıştı:

-Ulan ben koçancıyım, ama sizler benden daha koçancısınız. Ulan ben namussuzum, ama sizler benden daha namussusunuz...

Kendisini daha eskiden tanıyanlar, saralı olduğunu yahut beyinde tümör bulunduğunu söylerlerdi.

KİMSE kendisini kıskırtmazsa efendi efendi, hatta biraz da mutlu olarak oturur, becerebildiği kadar espriler yapmaya çalışırdı. Ama genellikle kimsenin dostluk kapısı açılmazdı ona. Böyle birinin gazeteci geçinmesinden herkes küçülmüşlük duyardı. Gazetecilik hemen herkesin övündüğü tek paye idi ve bu paye de onun yüzünden sakatlanıyordu. Gazeteci olmak... Kolay bir şey miydi bu? O da kıyısından köşesinden bu payeyi bölüşmeye çalışıyordu. Kimdi o, bir koçancı, bir üç kağıtçı... Bir sahtekar...

O tarihlerde okumaya yazmaya meraklı parasız gençlerin yaşamlarında bir tek zafer bayrağı vardı; ceplerdeki sarı basın kartı. Ve onun da cebinden aynı kart vardı. Gel de kudurma.

Çevresinde halkalanan bu öfkeyi kıramayacağını anlayınca bu öfkenin üstüne üstüne gider, cebinden çıkardığı makbuzları göstererek:

-Aranızda hiç kaz yok mu ulan, makbuz kesip yolumuzu bulalım, diye bağırırdı.

Sığınacağı bir masa bulamadığı zaman, daha da sinirli olurdu. Biraz garsonlara, biraz oturanlara doğru devam ederdi ayrıntılı nutuklarına:

-Dün iki hacı ağa kafeslemiş-

tim. Bir ay sonra çıkacak gazete için yüz papellerini kesmiştim. Nah işte burada paralar.

Cebinden beşlikler, onluklar çıkartıp gösterirdi.

-Nah işte gazetecilik rozetim burada, basın kartım da burada...

Garsonlar da, oturanlar da duymazlıktan gelirlerdi kendisini.

-Herkes borca içiyor, biz peşin parayla içiyoruz. Onların kaçında var basın kartı? Bizde var.. Rozet de burada... On kağıdı bastırın mı, hemen alıyorsunuz rozetlerini. Bir duble votka daha ver bana... Al bu beşlik de senin.

Söylenmekte olan nutuktan habersiz yeni biri içeri girip de kazara ona merhaba dedi mi, bütün fırtınası bir anda dimer:

-Merhaba abicim, bir kadeh içer misin benden, derdi.

Bazen iki küçük kız çocuğu ile, külüstür giyimli genç bir kadın gelirdi meyhaneye, onu arı-maya.

Ve korkunç bir çığır çıkardı: -Ulan kaç defa söyleyeceğim beni burada aramayın diye...

Sanarsam evdeki atıp tutmalarının gerçek yüzü ortaya çıkacak diye korkardı. O yüzden istemezdi karısıyla çocuklarının kendisini meyhanede aramasını.

BİR akşam iki küçük çocukla külüstür giyimli genç kadın, yine onu aramaya gelmişlerdi. O ortalıkta yoktu. Fethi Giray, olgun ve insancıl ılıklıyla, kadınlara çocukları masasına oturtmuş, çocuklara birer gazoz, kadına da bira ikram etmişti.

Kadın sonsuz bir ürkeklikte, kocasını utandırmayacak bir kıbarlık ölçüsünü bulmaya çalışı-

yordu.

Derken o çıktı geldi. Fethi ayağa kalktı, en içten dostunu karşılıyormuşcasına bir sıcaklıkla onu da masasına oturttu.

Ve o akşam ne gazetecilik rozetinin, ne basın kartının bir türlü sağlamadığı itibarı, o kırık insan da ilk kez taddı. Hem de karısıyla çocuklarının yanında. İlk kez koçancılık ve üç kağıtçılık ötesinde, pek özendiği ünlü gazeteciliği yaşadı. Mutluluğunun pırıltıları vuruyordu bakışlarına. Neler neler anlatmı-yordu ki...

-Fethi abi, yeni bir yazı dizisine başladım...

-Fethi abi Eskişehir'deki bir gazete benden muhabirlik istedi...

-Fethi abi kimsesiz çocuklar üstüne bir röportaj yapacağım...

Karısı da ünlü ve etken bir gazeteciye layık olma kaygısıyla sessiz sessiz başını sallıyordu. Bütün aile fıkara bir meyhanede Fethi'nin masasında sanki KÜL Kedisini masalını yaşıyorlardı.

Meyhane kapanıncaya kadar kaldılar. Hesabın ödenmesinde Fethi ne kadar ısrar ettiyse de, başa çıkamadı. Hesabı göğsündeki on kağıtlık gazeteci rozetiyle çocuklarının başını okşiyarak, herkesin koçancı dediği kişi ödedi. Karısına da:

-Geç oldu taksiye dönelim eve, dedi.

Fethiye de teklifte bulundu: -Abi istersen seni de bırakalım eve.

Fethi:

-Sağol, dedi. Ben biraz yürümek istiyorum.

Ertesi akşam Fethi yoktu ortalıkta. Ortasından ayrık siyah saçları, sımsıkı arkaya taralı gazetecimsi genç adam, yine nutuk söylüyordu:

-Eskişehir gazetesinin muhabirliğini aldım, inanmazsanız Fethi abiye sorun.

Son yıllar geçti. Çevreler, dönemler değişti. Arada bir eski dostlarla gençlik anılarını konuşurken, onun büsbütün ipin ucunu kaçırdığını, karısından ayrıldığını, çocuklarının perişan olduğunu, sağda solda rezaletler çıkarıp karakollara düştüğünü duyuyordum.

Bir gün de öldüğünü öğrendim. Ölümü de bir garip olmuş. Bir gece trenle bir yere giderken vagonların arasından trenin altına düşmüş. Kimse de nasıl öldüğünü arayıp sormamış, yaşamı öylece kapanmış.

Sanırım bir tek mutlu gecesi olmuştu, kendisini Fethi Giray'ın masasında gerçek gazeteci sandığı gece... Sanki insana gerçek gazetecilik mutluluk getirmiş gibi...

Oynayanlar: KARMA
Rejisör: Haydar KIRMA
Makasdar: Yürüt DURMA

İstedim de vermedi

Bu roman çeşitli yerlerden araklanmış,
ÇARŞAF stüdyosunda denkleştirilmiş,
renklendirilmiş ve seslendirilmiştir.

OKUMAYA ÇOK MERAKLI OLAN
AHMET "ÜÇ DERSTE KIZ TAYLAMA
SANAT" NA GALIŞIRKEN GELEN
DÜRDANE YE ABAYI YAKAR

O GECE DERİN BİR UYKU GEKİP, ERTEŞİ GÜN KIZI
ODASINA ATAR!... FAKAT O NE ??...

SİZ
BAY AHMET, BAYAN
DÜRDANE DÜMTEK'İ
EŞLİĞE KABUL EDİYORMU
SUNUZ?... BU EVLİLİĞE
BİR İTIRAZI OLAN
VAA MI ??...

AAA...
SEN DE NERDEN
ÇIKTIN AYOL
?!

GEKİL
ARADAN
BİRADER!... KIZI
TAM KAFAKOLA
ALMIŞIZ!...

NEYSE,
GİTTİ GALİBA...
SAKIN CANAVAR
DEDİKLERİ BU
OLMASIN?...

ŞÜKÜRLER
OLSUN... KURTARDIK
YAKAMIZI!...

SEN ÖYLE SAN... RONTGEN-
LENİYORSUNUZ DÜDÜK!...

ÜF...
FİSTİĞA BAK
ANAM... ŞİMDİ
NELER OLACAK
BAKALIM?...

HARAM AŞK,
MEYVESİNİ ÇABUK
VERMİŞTİ. AMA KIZ
AYAYI YEMİŞTİ!...

PEKİ AMA
BENİM GÜNAHIM
NE?... BAŞIMDA DAHA
ON ÇOCUK
VAR!...

LEYLEĞİN
BENİ İNDİRMESİYLE
GEKİP GİTMESİ BİR
OLDU!...

AL ÇOCUĞU KAYBOL...
İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR,
NAZLANMANIN SİRASI
MI HIYAR!...

NERDE
NASIL DÜŞÜRDÜN
ÇOCUĞU?...

VALLAHİ
ARAMADIK YER
BIRAKMADIM
AHMET!...

CANIM, İKİNCİSİNE BAŞLAYIN BİR ZAHMET...

ÇARESİZLİK İÇİNDE KIVRANAN GENÇ KADIN, ÇOCU
ĞUNLU DÜŞÜRMEYİN ACISIYLA VE AHMET'İN BACISI
LA KORKUNÇ BİR PLAN HAZIRLIYORDU!...

SAĞOL
ŞEKERİM... İNTİHAR
ETMEK İÇİN BİR ÇUVAL
TOHURLUK BUĞDAY
YETER Mİ
ACABA?...

BACIYA
DİKİZ!

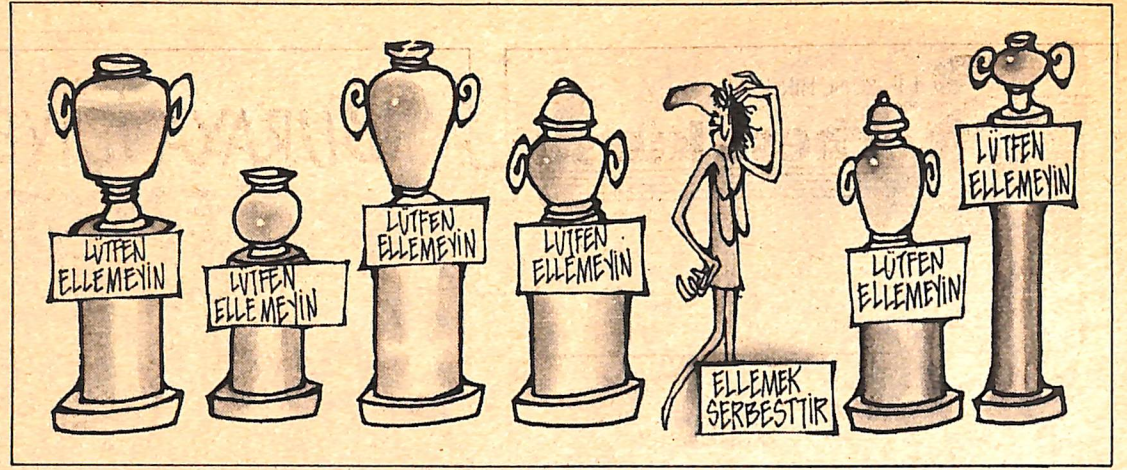
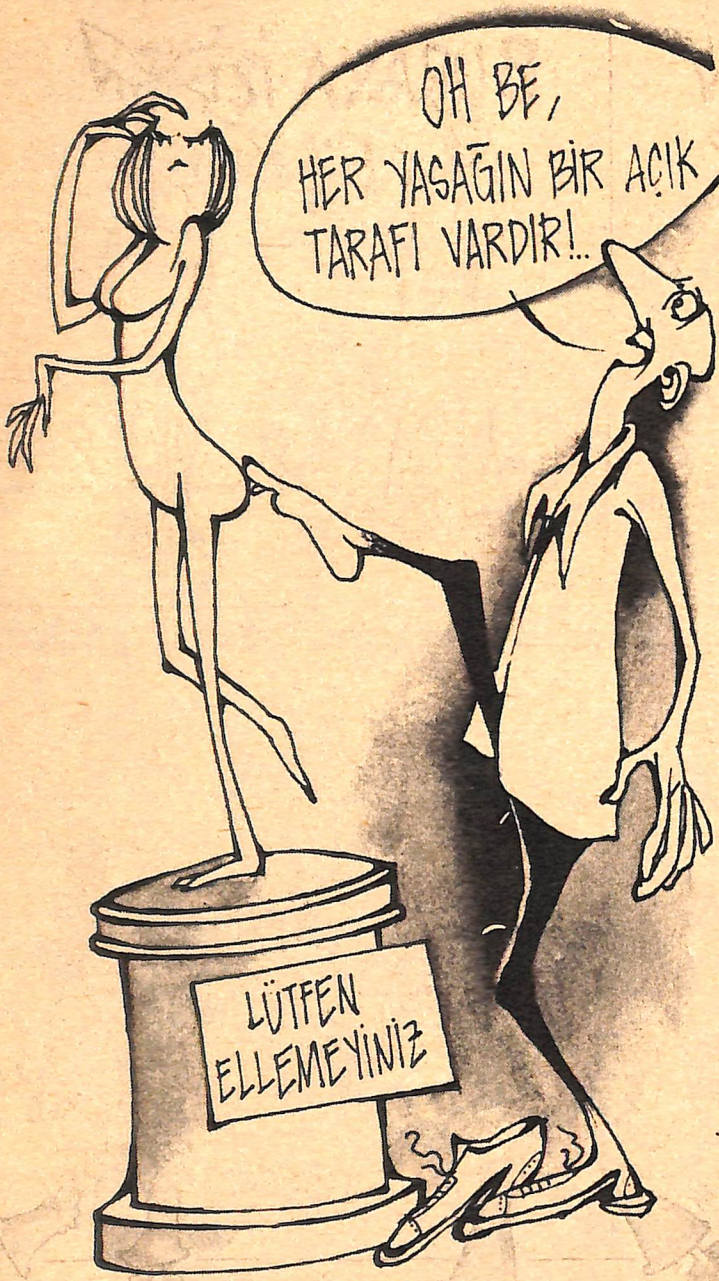
...MEZARININ
TEMELİNİ ATAR
GİDERİM!...

MERHÜMEYE
TANRI'DAN RAHMET,
KEDERLİ AİLESİNE
GAYRET DİLER...

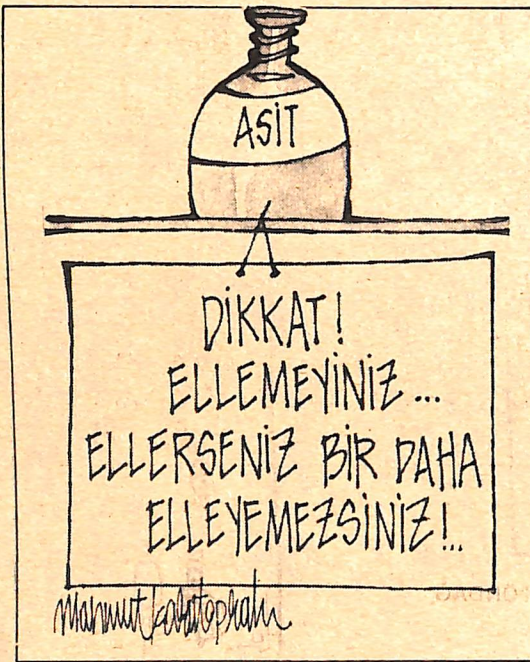
DUA
EDEN AŞZİN DERT
GÖRMESİN ŞEMSETTİN.
BU ÜZGÜN ANIMIZDA
GENE BİZİ
GEVŞETTİN!...

SON... TERKEDELİM
SIRALARI, SÖKÜLELİM
PARALARI!...

Her şeyi ellemeyin !

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

BİLHASSA bizim millette her şeyi ellemek merakı bol bol bulunmakta ve bu yüzden elimiz sık sık kirlenmektedir. Her şeyi ellemekten, hiç bir şeyi bellemek imkânını bulamamaktayız. Gördüğümüzü hemen elleriz. Yumuşak mı? Sert mi? Sulu mu? Kuru mu? Bize uyar mı? Ellersek o bu duyar mı demeyip, elledikçe daha çok elleriz. Ama sonunda... "Elleme ulan! Eline hâkim olsana, terbiyesiz! Ahlâk düşmanı... Eline başlarım! Ellerin ellerimde... Ele inanma? El elden üstündür!" gibi laflar duyarız. O halde ne yapalım arkadaşlar? Aslını, faslını, cinsini, cibiliyetini, kıymetini ve niyetini anlamadığımız hiç bir şeye el atmayalım terkosa süt katmayalım... Hepinize şimdiden teşekkürler! Elleme ulan! Bak, hâlâ elliyor...

Binicilerin köşesi

ALTILI GANYANDA FISTIĞA BASTIRIN

BU haftaki koşularda Altılı Ganyan'ı balık gibi yakalamak için gizlice arakladığımız durumları, atlara cokeylere çaktırmadan veriyoruz. Çünkü atların bunuda yarsa, bizi dörde katlar.

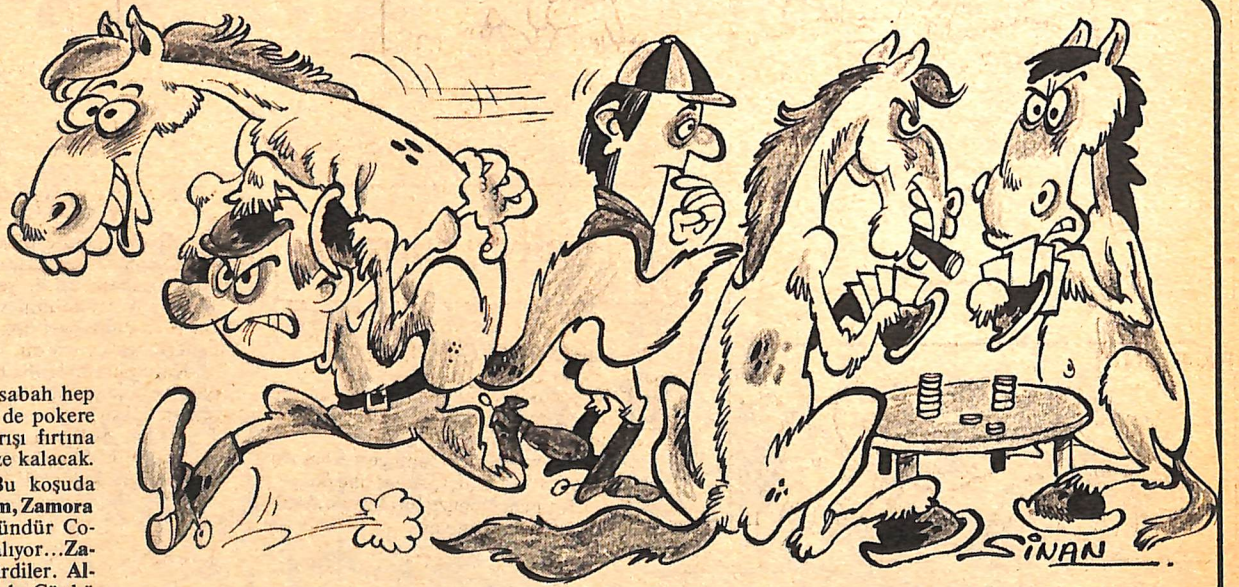
BİRİNCİ KOŞU: Şehlâ favori değil... Çünkü Şehlâ, bu gece Cokey Haydar'la ahırda viski içip neşesini buldu... Tayfun, Şaşkınbakış Teldolap, Mahide ve Çobankızı da fosfathı yem yedi. Siz tereddüt etmeden Naltoplar'a oynayın. Naltoplar 5 numaradır. Yarışı garanti alacak. Cokey Hulusi koltukaltı altmış bin götürdü...

İKİNCİ KOŞU: Hiç düşünmeden Bahçekapılı'ya paranızı bastırın. Diğer bütün atlar ve hafta fa-

vari olan Sahilbent, dün sabah hep birlikte okeye, Cokeyler de pokere oturdular... Sahilbent yarışı fırtına gibi alacak. Paralar da size kalacak.

ÜÇÜNCÜ KOŞU: Bu koşuda üç favori var. Altınadam, Zamora ve Hüsnü... Hüsnü iki gündür Cokeyi Kâzım'a bozuk çalışıyor... Zamora'ya da ishal ilacı içirdiler. Altınadam'ın durumu karışık. Çünkü sahibini altın kaçakçılığında içeriye attılar. At hassaslaşır ve kendini kedere vurursa, yarışı o zaman Düdük alabilir. Düdük de düdük sesi duymazsa kosmuyor. Düdük'ü düdükleyin ve paranızı Düdüğe bastırın.

DÖRDÜNCÜ KOŞU: Bu koşunun kaderini cokeyler tayin edecek.

Atların hepsi de, mesafeyi aynı saniyede bitirebilir. Fahriye'ye binecek Ekrem, Naciye'ye binecek Ahmet ve Suna'ya binecek Osman'ın aralarında bir dümen çevirdikleri söyleniyor. Favori belli değil, ama siz de Meziyet'e bastırın. Meziyet yavaş atır. Ama yarışı vurursa pa-

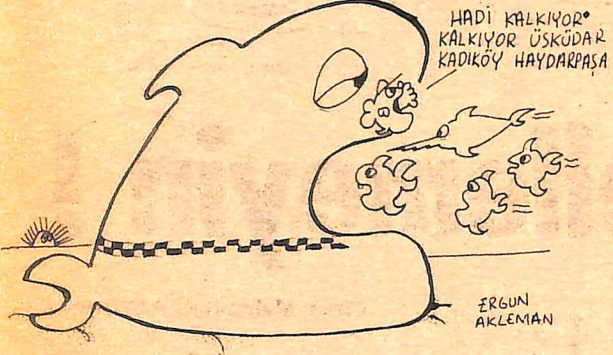
ra götürdünüz demektir...

BEŞİNCİ KOŞU: Tereddütsüz Rüzgârgibiğe'tli'ye oynamayın. Bu at kalles, hem de alerjisi var. Ne yapacağı belli olmaz. Ondan başka da favori yok. Bu yarışta kader oyunu var. Beş attan birine bastırın **ALTINCI VE SON KOŞU:** İşte bunu da tutturduunuz mu, tam dört

milyonu kaptınız demektir. Ama Tuzlubadem mi?... Adem mi? Yoksa Fıstık mı? Haydi ben söyleyeyim Fıstık, Fıstık! Son anda burunla yarışı alacağını kendi söyledi. Ata inanılmaz, ama bu at bu sefer atmıyor. Bastırın paraları Fıstığa. Yarış sonunda zaten düşeceksiniz yastığa...

HERKESE BİR HAK Serbest kürsü

Ergun AKLEMAN

ERGUN AKLEMAN

BURAYA İZİVEN EZEKTİR

1

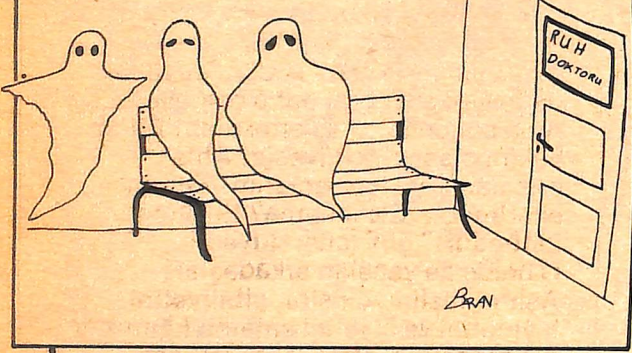
İBRAHİM DİREK

2

İBRAHİM DİREK

Mahmut BARAN

BARAN

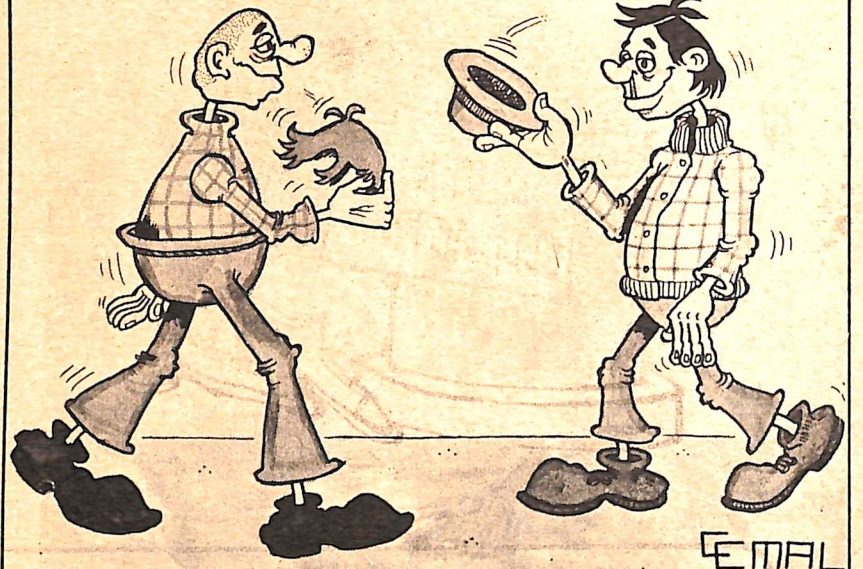
HİNT FAKİRİ

Kemal ÖNDAĞ

M. Cemal ARIG

CEMAL

TÜRK FAKİRİ

Aydın ÖZOREYMAN

Seçmece fıkralar

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR

BİR çocukları daha olmuştu. Durumu on yaşındaki kızına izah edeceğini düşünen genç anne:
—Bak yavrum, dedi, dün gece evimizin üstünden bir leylek uçtu, gagasındaki bebeği getirip pencereye bırakıverdi. Artık senin de bir kardeşin var.
Kendini tutamayan kız çığlığı bastı:
—Bu yalanlarla beni kandıracağını mı sanıyorsun? Ölüyorum de, babamın seni bir leylekle aldatacağına inanmam!

KALDIRALIM AMA...

SEMPANZE her nasılsa eline geçen silahı kırkayağa çevirdi:
—Eller yukarı!
Kırkayak korkuyla sordu:
—Hangilerini?...

TÜH BE!

ADAM, peşine düşen soygunculardan habersiz bankadaki hesabından yük-lüce bir para çekti, yepyeni banknotları saya saya avukatının yazıhanesine girdi. Bir süre sonra özel doktorunun muayenehanesinden çıkıyordu.
Kurbanlarını تنها bir yerde kıstırmayı planlayan soygunculardan biri, avı kaçırmanın telaşıyla:
—Tüh, dedi, bu adamdan bize hayır gelmez artık. Ben avukatı bekleyeyim, sen doktora göz kulak ol!

NE DURUYORSUN?

KÖYLERİNE yeni gelen genç ve güzel öğretmene abayı yakan delikanlı, bir fırsatını bularak kıza cıftlığına davet etmişti. Dereden tepeden konuşurlarken, otlakta burun buruna veren bir inekle öküzü göstererek:
—Ah, dedi, şimdi şu öküzün duru-munda olmayı ne kadar isterdim!
Güzel öğretmen güldü:
—Peki, ne duruyorsun? İnek senin ineğin değil mi?

DURUMA GÖRE

SEVİMLİ küçüğü şefkatle okşayan yaşlı kadın, çocuğun annesine sordu:
—Bu yumurcak kaç yaşında?
—Duruma göre değişiyor efendim, dedi kadın.
Diğeri şaşkın yeniden sordu:
—Anlayamadım... Nasıl şey o öyle?
—Birlikte gezerken, dört... Babasıyla dolaşırken sekiz... Taşıta bindiğimizde üç yaşında oluyor!

HANEYE TECAVÜZ

GECESİYLE gündüzüyle bütün ömrü bir park kanapesinin üzerinde geçen serseri, yorgunluğunu gidermek için yanına oturan genç bir kadına sarkıntılık etmeye kalkınca olanlar oldu, kadının cıftlığı basmasıyla kıyamet koptu!
—Namuslu bir kadına sarkıntılık etmeye utanmıyor musunuz? diye bar bar bağırıyordu kadın.
Serseri yüzüstü yüzüstü sırtı:
—Senin yaptığina haneye tecavüz derler, diye homurdandı. Madem o kadar namuslusun, yatağında ne arıyorsun?

"Pişer pişmez yemek dağıtılır mı hiç?.."

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

52

Yazan: AZİZ NESİN

CEKİŞE çekeşi pazarlıktan sonra, tabak başına yirmi beş kuruşa keşitler. Her tabak fasulye iki liraya satılıyor. Yaşar en az on tabak fasulye satmak koşuluyla, her tabak için aşçıdan yirmi beş kuruş alacaktı.

Bu anlaşma olur olmaz, Yaşar Yaşamaz koridorda bağırmağa başladı:

-Lobyacılar, lobyacılar! Haniya lobyacılar! Ögle yemeğine lobyacılar! Arkadaşlar! Hem de kıymalı. Bir tabak lobyacılar iki teklik...

Para peşin, bütük meşin... Bastır iki tekliği, ye lobyacıları afiyetle. Kıymalı lobyacılar. Sipariş kadar pişirilecektir haa... Sonradan ah vah işe yaramaz. Beş lira versen gene yok... Para peşin, bastırın iki tekliği!

Daha maltız yakılmadan daha tencere ocağa vurulmadan Yaşar, on altı tabak fasulyenin parasını toplamıştı bile. Yalnız kendi koğuşundan değil, öbür koğuşlardan da fasulye parası topluyordu. On altı tabak fasulyenin parası otuz iki lirayı peşin toplamış, kendi dört lirasını aldıktan sonra, paranın geri kalanını aşçıya vermişti. İşin geri kalan bölümüne karşımıyordu. On beş dakika içinde dört papeli toplamış, işi bitmişti. Artık bundan sonra aşçı uğraşın dursun, ocağı yakacağı, sovanı doğrucağı, fasulyeyi pişireceğini diye...

Akşam yemeğine Yaşar, yirmi tabak fasulye parası toplamış beş lirasını hemen almıştı.

İş ortaklığı yaptığı aşçı, pişer pişmez fasulyeyi sıcak sıcak tabaklara doldurup dağıtmaya başlamıştı ki, Yaşar Yaşamaz, yanına sokulup ona yavaşça:

-Ne yapıyorsun yahu, dur yavaş ol. Pişer pişmez yemek dağıtılır mı hiç... Müşteriler "Nerde ulan bu lobyacı!" diye barbar bağırarak, sana ana-avrat düz gidip içecekler de sen ancak ondan sonra nazlı nazlı fasulye tabaklarını vereceksin... dedi.

Aşçı:

-O neden o? diye sordu.
-Yahu, dedim adamlar iyice acıkacaklar, aklıktan gözleri döncecek ki, senin ağza alınmaz tatsız fasulyeni bile yiyince "Aman ne de güzel, ne de lezzetli. Hiç böyle fasulye yemedim hayatımda..." desinler. Hey avanak aşçı, açlık numarasını bilmedikten sonra yemek pişirmişsin kaç para... Herif aklıktan ölecek. Öyle ki, önüne bir tabak toz-toprak koysan, kaşığı çalıp irmik helvası diye yiyecek.

YAŞAR Yaşamaz'ın propagandasıyla aşçının müşterileri öyle artmıştı ki, bir tencere yetmez olmuş, aşçı iki büyük tencerede yemek pişirmeye başlamıştı. Yaşar Yaşamaz, Heykelci'ye gitti. Heykelci, hamurkârının ağzında çiğneyip çiğneyip çıkardığı bir yana yığıldı ekmeğin hamurlarından Atatürk büstü yapmaktaydı. Şimdiye dek değişik boyalarda binlerce

Atatürk büstü yaptığı için, biyandan konuşur, biyandan da hünerli ellerine bakmadan el alkanlığıyla, tükürükle çiğnenmiş ekmeğin hamuruna, Atatürk biçimini verirdi.

Yaşar Yaşamaz, bu kez ondan iş istemeye geldiği zamanki ezikliğiyle değil de, bir iş adamı keyfiyle, bir eli cebinde:

-Şunlardan bir düzine alsam peşin parayla bana kaçtan verisin Heykelci? diye sordu.

Heykelci, alışverişi son günlerde kapalı olduğu için, canı sıkın:

-Git işine len Yaşar Yaşamaz oğlum, sakanın hiç sırası değil... dedi.

-Şaka demedim Heykelci, parasıyla. Hem de peşin. Bir düzine...

Heykelci baktı ki, Yaşar Yaşamaz cebindeki paraları karıştırarak konuşuyor:

-Hangilerinden? Atatürk'lerden mi? diye sordu.

Biyandan da el yordamıyla, o sıra elindeki Atatürk'ün alnını ve burnunu ekmeğin hamuruyla biçimlendiriyordu.

-Yok... Şu ötekilerden...

-Develerden mi?

-Develer de olur, küfe yüklü eşekler de olur...

Develerin fiyatı başka eşeklerin fiyatı başka?

-İyi ya... Bir düzine eşeklerden, bir düzine de develerden ver. Yeter ki pazarlıkta uyuşalım.

HEYKELCI, hamurkârına ağzında çiğnettiği ekmeğin hamurunu, ilkin içine boya katarak iyice yoğurtuyor, ondan sonra heykellerini yapıyor. Develerin ekmeğin hamuru kahverengi, eşeklerinse kül rengi boyalıydı. Atatürk'lerya yeşil, ya da lacivert boyalı olurdu. Hiç boyasız Atatürk'ler de vardı. Heykelci, arkasındaki duvara, boy boy ve renk renk Atatürk büstlerini dizmeyi, O denli çok Atatürk büstü yapıyordu ki, bir heykel atölyesine çevirdiği yatağı için:

-Bura Atatürk fabrikası... derdi.

Yaşar Yaşamaz:

-Söyle, kaç paradan? diye sordu.

Yaşar'ın önerisi, iyi bir alışverişti. Heykelci:

-Develerin daha verniğini sürmedim... dedi.

-Ne zamana hazır olur?

-Akşama tamam. Pırıl pırıl olur.

-Peki kaçtan?

Düzinesi develerin, senin için... düşündü biraz -elli lira...

-Oldu... Ama devcisi de olacak önde.

-Yoo, yalnız deve...

-Deveci de olursa, aha paran...

-Peki...

-Ya eşekler...

-Onların düzinesi de kırk lira sana...

-Eşekçi de önde yuları tutup çekecek ve de eşek direnecek...

-O da oldu...

-Yalnız...

-Neymiş?

-Çürük hamur istemem.

Hamurkâr ağzını, ekmeğin içiyle tika-bası dolduruyor ve bu ağız dolusu ekmeğin içini, enaz on beş-yirmi dakika durmadan çiğnemesi gerekiyordu. Daha az çiğnenmiş ekmeğin içi, özlü olmuyor, heykel yapıldıktan sonra çatlıyordu. Bu yüzden tükürükle az çiğnenmiş ekmeğin içine, çürük hamur deniyordu. On beş-yirmi dakika ağızda tükürükle çiğnenen ekmeğin içinden yapılmış heykellerse, zamanla gittikçe sertleşiyor, taştan sert oluyordu. Hızla atılsa kırılmıyordu.

Yaşar Yaşamaz, kendisini hamurkâr olarak çalıştırmayan Heykelci'ye, cebinden çıkardığı paraları gösterişle havalandırarak:

-Baştan söyleyeyim, dedi, yarım saat çiğnenmemiş, yarım saat de yoğurulmuş hamurdan heykel istemem...

Paraları, Heykelcinin eline saydı.

Yaşar Yaşamaz'ın bu eşek ve deve heykellerini ne yapacağını koğuş arkadaşları merak ediyorlardı. Ama, ertesi günü akşamı, Heykelci'ye, bu kez, ikşer düzine eşekle, ikşer düzine de deve ısmarlamış, parasını da peşin ödemişti.

Heykelci:

-Atatürk istemez misin? diye sordu.

-Bir tane de Atatürk başı isterim, ama onu tahliye olacağım gün alacağım senden...Kocaman bir Atatürk başı olacak, kendi başı kadar, anladın mı?

Heykelci:

-Ulan o kadarına hamur yetmez bel dedi.

-Yetmezse, sen de yanına iki-üç hamurkâr al çalıştır...

YAŞAR Yaşamaz, koğuşundaki idareciyle arayı uydurmuş, fasulye satışından kazandığı parayı onu havadan ortak yaparak, ziyaret günleri, ziyaretçilerin arasında özgürce dolaşıp onlara hapşane işi hediyeleyerek heykeller satmaya başlamıştı. Koğuştaki hükümlü olan idareci, bağışçıya rica ederek, iyi bir insan olan Yaşar'ın üç-beş kuruşu kazanarak yolunu bulması için aracı olmuştu.

Ziyaret günleri, cezaevindeki akrabalarını görmeye gelenler, daha ziyaret yerine girmeden toplandıkları salonda Yaşar Yaşamaz'la karşılaşıyorlardı. Hemen iki-üç ziyaretçiden biri, hediyeleyerek heykellerden satın alıyordu. Ziyaretçiler eli açık insanlardı. Pek öyle pazarlık etmiyorlardı. Yaşar, kaçta tutturursa, o fiyata satıyordu.

Aşçıya ortak olarak, her gün iki öğün yirmişer dakika içinde on-onbeş lira yemek satışından, haftada bir gün de ziyaret günleri heykel satışından, en az iki yüz lira kazanıyordu. Ama yine de gözü doyuyordu. Çünkü, cezaevinden çıkınca ilk karşılaştığı Karakaplı Nizami Bey'e para yetiştircekti. Koğuşundaki maltızlarla da anlaşmıştı. Bu maltızları, konserve kutula-

Gönderdiğiniz okul anılarından

ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

ÖZGÜLAĞIRLIK

KİMYA dersinde, öğretmen not ortalaması düşük olanları sözlüye kaldırıyordu.

Sıra "Kör" diye çağırıldığımız bir öğrenciye gelmişti.

Öğretmen,

"Cıva'nın, özgül ağırlığı nedir?" diye sordu. "Kör" bilemedi

yardım istemesine sınıfa baktı... Ufak tefek, fakat çalışkan bir çocuk 13.6 yerine

14 de dense öğretmen

kızmayacağını düşünerek, 10 parmağını, sonra da 4 parmağını gösterdi.

"Kör" bunu görüp biraz da düşünür gibi yaparak, kendinden

emin;

"Cıvanın özgül ağırlığı iki karış dört parmaklır..." dedi.

Kemal Baki Set Üstü Banka Evleri

No: 9/2 Üsküdar-İSTANBUL

İKİ ÖNEMLİ SORU

1- Tam öğrenci kimdir?

Tam öğrenci, otobüse bindiğinde pasosu olmadığı halde "Biletçi bey bir öğrenci bilet rica edicem" diyen fakat pasosunu bulamadığı için tam bilet almak zorunda kalan kişidir. Öğretmenlerimiz bunu "Her gün en aşağı on saat ders çalışıp semeresini alan okullu" olarak tanımlarsa da bu tanım yanlıştır.

2- İmti Han nedir?

İmti Han Eminönü'nden Sirkeci'ye doğru çıkarken sağ kolda bir handır. Sağında Habibi Hanı, solunda Cafer Bey Hanı bulunur. İmti Han bunlardan daha eski ve daha alçak olup görünüm bakımından da daha çirkin-dir. Öğretmenlerimiz bunu da öğrencinin başı grafiğinin ölçümü şeklinde tanımlarlar. Halbuki bu tanım yanlıştır.

Semih Karaosmanoğlu Kürkçübaşı Kültür Sok. 21/14 Cerrahpaşa-İSTANBUL

ından yapılmış küçük ocakları, gaz tene-kelerinden yapılmış mangalları, cezaevinin başka kısımlarındaki koğuşlara götürüp satıyor, satıştan yüzde elli kazanç alıyor-du.

Neden "Para, parayı çeker" dediklerini Yaşar Yaşamaz şimdi anlamıştı. Bi yandan da rehincilik yapıyor, rehincilikten de para kazanıyordu. Paraca sıkışanlar, yanlarındaki saat, dolmakalem, çakmak, güneş gözlüğü, bavul, eşar gibi şeylerini Yaşar Yaşamaz'a getiriyorlar, karşılığında borç para alıyordu. Diyelim bir saat elli lira ederse, Yaşar o saat için sahibine beş lira veriyordu. Bir hafta sonra getirsin beş lirasını, alsın saatini geriye. Ama ne var ki, saatin borcu ödeneceye dek her gün bir lira faiz işliyordu. Çok zaman borç-larını ödeyemezler, rehin bırakılan eşya da Yaşar'da kalırdı.

Bunca para kazanan Yaşar, yine geceleri koğuş arkadaşlarına başından geçenleri anlatmaktan vazgeçmemişti. Üstelik, bu anlatmalarına karşılık yine eskisi gibi, koğuş arkadaşlarının topladıkları parayı da alıyordu.

O akşam yine Yarımorsiyon'un sürekli düdüğü öttürmeleri ve "İçeriye, haydi içe-

ri!" diye bağırmaıyla hükümlüler koğuşlarına girdikten, akşam yoklaması yapıldıktan, yemekler yenildikten sonra, ikinci kısmın birinci koğuşunda Kral Sami, koğuştakileri düzene sokuyordu.

-Haydi arkadaşlar, yerleşin bakalım... Susun hadi...

Koğuşun en yaşlı olan hükümlü:

-Hani, Yaşar nerede? diye sordu.

Kral Sami:

-Yaşar Yaşamaz ! diye seslendi.

-Hop dedik ağbiii... diye Yaşar'ın cevabı duyulunca, koğuşun sis düdüğü sesli eski sabıkası:

-Yahu bu Yaşar amma da açıldı... dedi.

Heykelci:

-Hem de kabak çiçeği gibi... dedi.

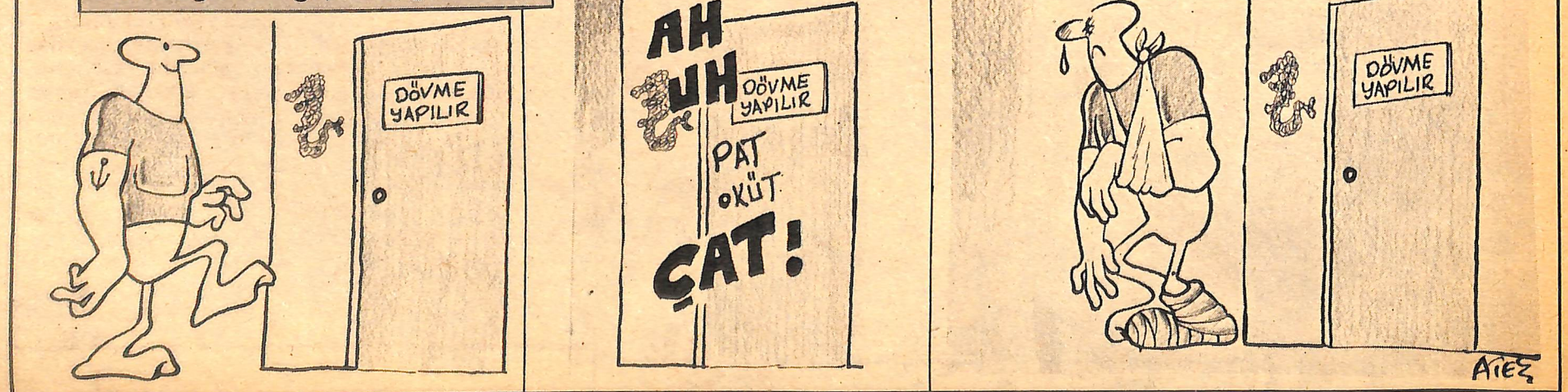
-İlk geldiği günü koğuşa, hatırlıyor musunuz?

-Hatırlamaz mıyım... Eee, boşuna dememişler, mapus damı mekteptir diye... O da dersini aldı.

-Boynuz kulağı geçti arkadaş...

Gelecek hafta:
"TAVŞAN KANI ÇAYLAR GELİYÖÖÖR!.."

Umduğunu değil, bulduğunu...

Karınıza, ya da kocanıza alırken çamaşır, insanın akli karışır!..

Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

BU KOMBINEZON SANA ÇOK YAKIŞACAK RIFKI...

BU KARIMA OLUR!..

Eşinizin ölçüsünü bilmiyorsanız

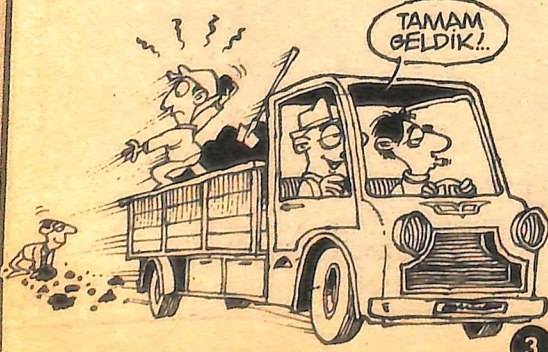
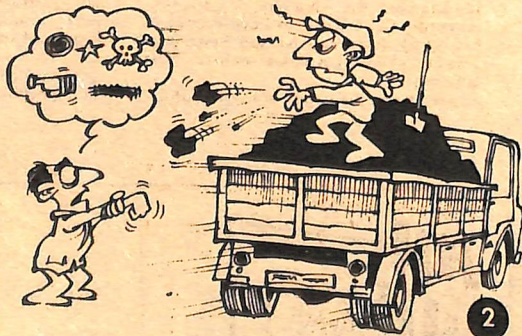
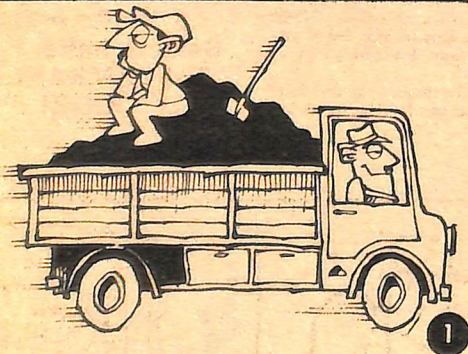
ZOR olan her şeyin bir kolay yanı vardır. Gömlek alacaksınız eşinizin yaka numarasını bilmiyorsunuz. İki elinizin baş ve işaret parmaklarını birleştirerek bir daire meydana getirirsiniz, satıcıya "Eh, aşağı yukarı bu kadardır!" dersiniz. Nasıl olsa zaman zaman gırtlak gırtlığa gelmişsinizdir, ölçüsünü çoktan almışsınızdır.

İç çamaşırını seçerken daha dikkatli olmalısınız. Örneğin sütyen için çaresiz ya bir Yafa, ya bir kafa bulmalısınız. Kombinezon için bayan tezgâhtarın modellik yapması yeter. Külot sorununu da hallettiniz mi, bu iş biter!

Bir bilmeceimiz var...

1 TON KÖMÜR, EVE GELDİĞİNDE KAÇ KILO ÇEKER?

ÇOK, ama çok değerli bir madendir kömür. Elde edene kadar tükenir ömür. Parayı saymakla iş bitmiyor ki... Daha bunun kaydı var, kuyruğu var... Öncükilerin almasını, sıranın kendinize gelmesi var.

Haydi lafı uzatmayalım da, diyelim birkaç ay sırada kaldınız, kışın sonlarına doğru kömürünüzü aldınız!

Otomatik kantarda gözünüzün önünde tartıldı, üstüne iki küfeci atıldı, kuruldunuz şoförün yanına, geldiniz eve... Bir de baktınız ki amanın o ne? Bir ton

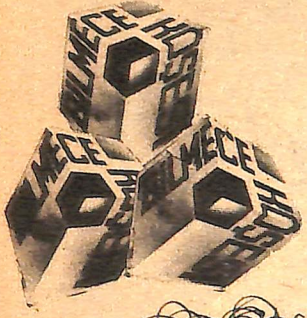
diye yüklediğiniz kömür yarıya inmiş!

Elbette iner. Müşterinin açığız olmayanı şoförün yanına biner. Uyanık bir yurttaşsanız, kömürü taşıyacak kamyonla birlikte, bir de taksi tutarsınız. Taşıyıcıları içine atarsınız. Kendiniz de yanlarına kurulur, kamyonun ardından yolu tutarsınız.

Aksi halde, yapmanız gerekeni taşıyıcılar yapar, arkadan gelen adamlarına sizin kömürü önce kürek kürek, farkına varmazsanız küfe küfe atar. Kömürdeposuyla eviniz arasındaki mesafe kısaysa, birkaç yüz kilosu kamyonda kalır. Uzunsa, kömürün sahibi hava alır!

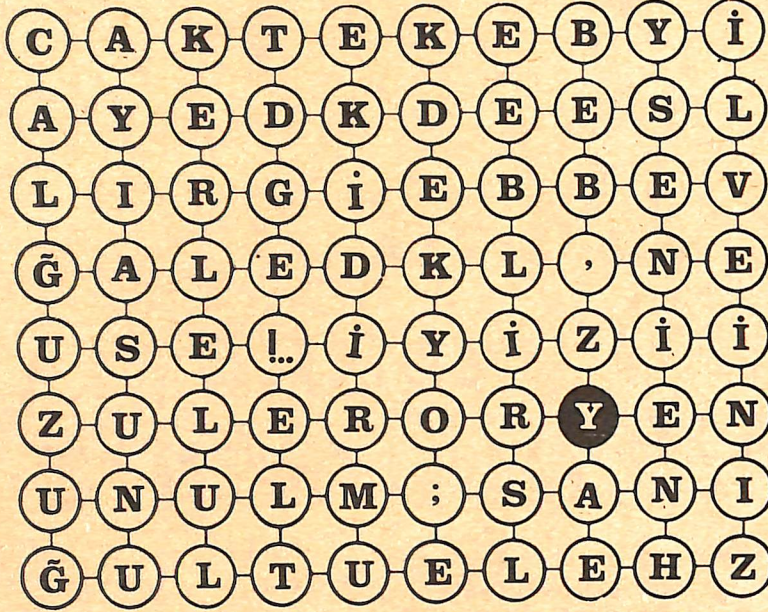
Bülent

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ip ucundan ibarettir.
1) Bulacağınız 11 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi

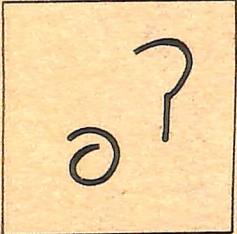
siyah daire içindeki (Y) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda oluşacak çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

CEVAP: Yeni evliseniz, bebek de bekliyorsanız hele; mutluluğunuzu sağlayacak tek dergidir Elelel...

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

"Az Gelişmiş Anahtar 49" u en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100' er lira armağan kazandılar

ANAHTAR ŞEKİL

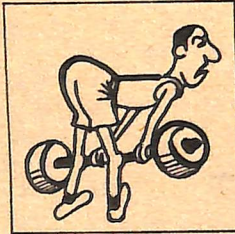
Mehmet BEYOĞLU
P. K. 25
SINOP

Ahmet TOPUZDAH
Büklüm Sok. 46/1
Kavaklıdere-ANKARA

Halil AŞIK
Tershane komutanlığı
200 MP. Resimhanesi
Gölcük-KOCAELİ

Mustafa KOÇ
Yeşilköy 14 Nisan Cad. 20/3
İSTANBUL

Cumhur GAZİOĞLU
Çarşı Mah. Çakmakçılar
Sok. No:7
TRABZON

ARŞAF'ın 52 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmece-nin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi siz de sayfanın sağ alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar" ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT

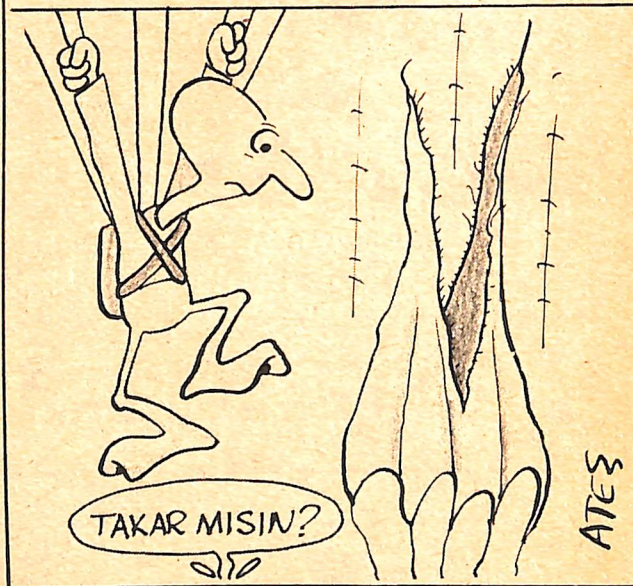
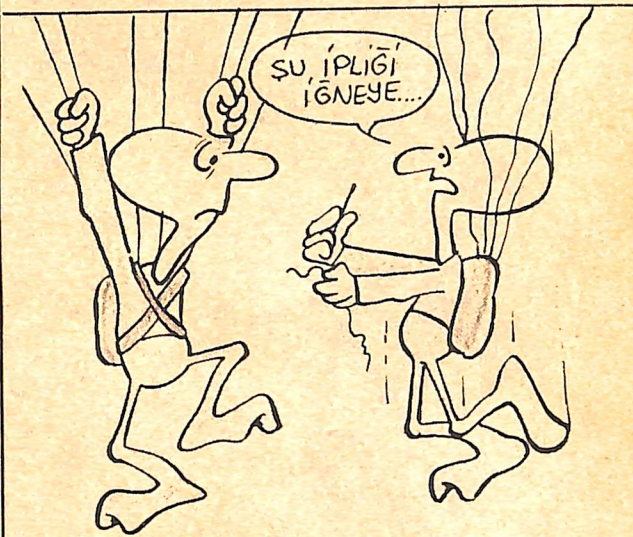
A) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiye hakkı kazanacaklardır.

B) Türettilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

C) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 52" Çarşaf Dergisi, Mollafenarlı Sok. No: 30/32
Cağaloğlu - İstanbul."

Rüzgar gibi geçti

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

52

Adı, Soyadı
Adresi:
.....
.....

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL:1 SAYI:52

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres : Cağaloğlu
Mollafenarlı Sok
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon : 28 68 75

Hiç bir yerde
çıkamış ve duyunca
adamı ayva gibi
yapan eser

Bir anda, tepeden
tırnağa seks
kesilecek ve
"Tutmayın beni!" deyip,
komşunun kızına bir
takım hareketler yapmaya
kalkarken polis tarafından
aralanacaksınız.

DİKKAT:
"KAYMAKLI
BAKLAVA" mızın mevcudu
kalmadı. Cevizli, Ayten'li
ve fıstıklı var!...

DAĞITIM: ŞAM TATLI YAYINLARI
Baklavayı yedikten sonra
tepsiye veriniz. YARASIN!

**V.C. HONZ
GORENZO'nun
son kitabı**

BAŞ PARMAK

**AT PARMAĞI,
AT YAHNISI İLE SEKS**

**BİR
PARMAKTA
KADINI ELDE
ETMENİN
SIRLARI**

Erkek olan, başparmağından mı belli olur?
Sadece bir parmak, lâzım gelmez kimseye sormak.
TALİM-TERBİYE KURULU'nun 8981 No.lu
kararlarıyla, önce toplatılan, sonra
el altından satılan seks membaı eser.
DİKKAT:
KISA PANTOLON VE UZUN
DONLA OKUMAYINIZ.

PARMAKLIK
YAYINLARI
Fiyatı: 50 TL

**KAYMAKLI
BAKLAVA**

Bu kitabı
okumadan
önce,
Sümbül-
oğlu'ndan
iki tek
kaymaklı
baklava
almaz ve
yüzükoyun

HEM OKU,
HEM ÇIKART

Dişi Köpek

Yazan: Ahmet AZGINÇOMAR

O, KADIN MI,
YOKSA BİR
KÖPEK MİYDİ?
HER HIRLAYAN
ERKEK KÖPEKLE
VİRANELİKLERE
GİDİP,
ŞUNU, BUNU
YAPAN
PRENSES
FINOS' UN
ACAİP
SEKS YAŞANTISI!

Bu eser ne köpek ruhlu kadınlar,
ne de kadın ruhlu köpekler
için değil, sadece sapık ruhlu
okuyucuları tavilamak için
yazılmıştır.
Yalnız Fransa'da 500.000 köpeklili
kadın, bu kitabı okudu ve
kocalarını unuttu...

**TASMA
YAYINLARI**

İstedığınız ve
sevdiğiniz **ROZET,
KULÜP, MARKA,
PARTİ** rumuzlarını,
en yumuşak yere
bastırıp, bir geğişte
çıkartın.

**ÇIKARTMA
YAYINEVİ -
Lütfü ÇIKART**

